

U S T A W A

z dnia

o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym^{1),2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (zużytego sprzętu) i gospodarowania tymi odpadami lub poprzez ograniczanie tych skutków oraz poprzez ograniczanie ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, przyczyniając się tym samym do zrównoważonego rozwoju.

Art. 2. Ustawę stosuje się do sprzętu elektrycznego i elektronicznego (sprzętu), jak następuje:

- 1) do 31 grudnia 2018 r. (okres przejściowy), z zastrzeżeniem art. 3 ust. 1, do sprzętu należącego do grup wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy. Załącznik 2 do ustawy zawiera przykładowy wykaz sprzętu należącego do grup wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) od 1 stycznia 2019 r., z zastrzeżeniem art. 3, do każdego rodzaju sprzętu. Każdy sprzęt należy zaklasyfikować do jednej z grup wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07. 2012, str. 38).

Załącznik nr 4 zawiera przykładowy wykaz sprzętu należącego do grup wymienionych w załączniku nr 3 (otwarty zakres stosowania).

Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:

- 1) niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonego wyłącznie do celów wojskowych;
- 2) specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego, jako część innego rodzaju sprzętu, który jest wyłączony z zakresu stosowania niniejszej ustawy lub który nie wchodzi w zakres stosowania niniejszej ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego sprzętu;
- 3) żarówek żarnikowych.

2. Oprócz sprzętu określonego w ust. 1 od dnia 15 sierpnia 2018 r. niniejszej ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:

- 1) przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;
- 2) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;
- 3) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem sprzętu, który nie jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez wykwalifikowany personel,
 - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;
- 4) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji elektrycznych pojazdów dwukołowych;
- 5) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego;
- 6) przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie na zasadzie przedsiębiorstwo przedsiębiorstwu (B2B);

7) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 113, poz. 657), w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się także do odpadów promieniotwórczych w rozumieniu art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 264 i 908).

Art. 4. W sprawach dotyczących postępowania ze zużytym sprzętem w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 888 i 1238).

Art. 5. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) usunięcie – rozumie się przez to ręczną, mechaniczną, chemiczną lub metalurgiczną obróbkę, w wyniku której niebezpieczne substancje, mieszaniny i części składowe zostają wyodrębnione w postaci oddzielnego strumienia lub stanowią wyróżniającą się część strumienia w procesie przetwarzania; substancja, mieszanina lub część składowa są możliwe do zidentyfikowania, jeśli możliwe jest ich monitorowanie w celu zweryfikowania przetwarzania bezpiecznego dla środowiska;
- 2) marszałku województwa – rozumie się przez to w przypadku:
 - a) wprowadzającego sprzęt, jego autoryzowanego przedstawiciela oraz organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego – marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę,
 - b) zbierającego zużyty sprzęt, prowadzącego zakład przetwarzania, prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku – marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności;
- 3) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską;
- 4) PCB – rozumie się przez to PCB w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

- 5) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.³⁾);
- 6) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz wspomaganie osiągnięcia wysokiego poziomu zbierania zużytego sprzętu, obejmujące informowanie o możliwym wpływie zużytego sprzętu na środowisko i zdrowie ludzi oraz o prawidłowym postępowaniu ze zużytym sprzętem w szczególności o metodach selektywnego zbierania, dostępnych systemach zwrotu oraz roli użytkowników sprzętu w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;
- 7) punkcie serwisowym – rozumie się przez to miejsce, w którym jest wykonywana działalność gospodarcza polegająca na naprawie sprzętu;
- 8) siedzibie – rozumienie się przez to siedzibę lub miejsce zamieszkania;
- 9) dystrybutor – rozumienie się przez to każdą osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia sprzęt na rynku; definicja ta nie oznacza, że dystrybutor nie może być w tym samym czasie wprowadzającym sprzęt w rozumieniu pkt 18;
- 10) sprzęcie – rozumie się przez to urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych i zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1 000 V dla prądu przemiennego oraz 1 500 V dla prądu stałego;
- 11) sprzęcie przeznaczonym dla gospodarstw domowych – rozumie się przez to sprzęt, który może być używany w gospodarstwach domowych, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe;
- 12) środkach porozumiewania się na odległość – rozumie się przez to środki porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 2 marca

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1650, 1238 i 1304

2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2012 r. poz. 1225);

- 13) udostępnieniu na rynku – rozumie się przez to dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 14) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 15) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędziach przemysłowych – rozumie się przez to wielkogabarytowy zespół maszyn, urządzeń lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowany i odinstalowywany w konkretnym miejscu przez wykwalifikowany personel oraz użytkowany i utrzymywany przez wykwalifikowany personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym;
- 16) wprowadzającym sprzęt – rozumie się przez to każdą osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewania się na odległość:
 - a) ma siedzibę w państwie członkowskim i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
 - b) ma siedzibę w państwie członkowskim i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt wytworzony przez innych dostawców; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeśli na sprzęcie widnieje znak firmowy producenta, jak przewidziano w lit. a,
 - c) ma siedzibę w państwie członkowskim i wprowadza do obrotu w tym państwie członkowskim w ramach swojej działalności sprzęt z państwa trzeciego lub z innego państwa członkowskiego lub
 - d) sprzedaje sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe w państwie członkowskim i ma siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim,

Za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się nikogo, kto realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansowania, chyba że jednocześnie działa jako producent w rozumieniu lit. a-d;

- 17) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to udostępnienie sprzętu po raz pierwszy na rynku na terytorium państwa członkowskiego w ramach prowadzonej działalności;
- 18) wyrobie medycznym – rozumie się przez to sprzęt będący wyrobem medycznym w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych;
- 19) zakładzie przetwarzania – rozumie się przez to instalację, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, który posiada stosowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami;
- 20) zbierającym zużyty sprzęt – rozumie się przez to podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytego sprzętu, który posiada stosowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami;
- 21) zużytym sprzęcie – rozumie się przez to sprzęt stanowiący odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym wszystkie części składowe, podzespoły i materiały eksploatacyjne stanowiące część sprzętu w momencie pozbywania się go;
- 22) zużytym sprzęcie pochodzącym z gospodarstw domowych – rozumie się przez to zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych oraz zużyty sprzęt pochodzący ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, który ze względu na charakter i ilość jest podobny do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych; za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych uznaje się odpady powstałe ze sprzętu, który z dużym prawdopodobieństwem będzie używany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.

2. Przez użyte w ust. 1 pkt 16 pojęcie umowy finansowej należy rozumieć każdą umowę lub ustalenia dotyczące pożyczki, dzierżawy, najmu lub sprzedaży odroczonej, odnoszące się do jakiegokolwiek sprzętu, bez względu na to, czy warunki tej umowy lub ustaleń albo każdej umowy dodatkowej lub dodatkowych ustaleń, przewidują przeniesienie lub możliwość przeniesienia prawa własności do tego sprzętu.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o procesie recyklingu rozumie się w tym również przygotowanie do ponownego użycia.

Art. 6. 1. Wprowadzenie do obrotu na terytorium kraju, rozumiane jako udostępnienie produktu po raz pierwszy na rynku na terytorium kraju w ramach prowadzonej działalności, następuje w dniu:

- 1) wydania sprzętu z magazynu albo przekazania osobie trzeciej – w przypadku sprzętu wytworzonego na terytorium kraju;
- 2) wystawienia faktury potwierdzającej przywóz sprzętu na terytorium kraju z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w celu wprowadzenia do obrotu;
- 3) przywozu sprzętu na terytorium kraju w celu wprowadzenia do obrotu.

2. Jeżeli wprowadzenie do obrotu na terytorium kraju nastąpiło w dwóch różnych dniach, o których mowa w ust. 1, za dzień wprowadzenia do obrotu na terytorium kraju uważa się dzień, w którym wprowadzenie do obrotu na terytorium kraju nastąpiło wcześniej.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu na terytorium kraju nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym sprzęt.

Art. 7. 1. Bez uszczerbku dla wymogów unijnego prawodawstwa dotyczącego właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i projektowania produktu, w tym dyrektywy 2009/125/WE, właściwe organy w zakresie ich kompetencji wspierają współpracę między producentami a podmiotami zajmującymi się recyklingiem oraz środki na rzecz promowania projektowania i produkcji sprzętu, w szczególności w celu ułatwienia ponownego użycia, demontażu oraz odzysku zużytego sprzętu, jego części składowych i materiałów.

2. Zakazuje się uniemożliwiania ponownego użycia zużytego sprzętu, poprzez stosowanie specyficznych rozwiązań projektowych lub procesów produkcyjnych, o ile takie specyficzne rozwiązania projektowe lub procesy produkcyjne nie niosą korzyści nadrzędnych, w szczególności w odniesieniu do ochrony środowiska lub wymogów bezpieczeństwa.

Art. 8. 1. Przy ustalaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju nie uwzględnia się masy sprzętu, który został wywieziony z terytorium kraju przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę, na podstawie dokumentów potwierdzających eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę tego sprzętu.

2. Przy ustalaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów stanowiących przynależność albo część składową tego sprzętu.

Art. 9. Zakazuje się unieszkodliwiania zużytego sprzętu przed poddaniem go przetwarzaniu, o którym mowa w art. 47 oraz art. 49 i 50.

Art. 10. Wywóz z terytorium kraju zużytego sprzętu oraz odpadów powstałych ze zużytego sprzętu w celu poddania ich przetwarzaniu odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1013/2006”, oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 316 z 04.12.2007, str. 6).

Rozdział 2

Rejestr

Art. 11. Podmiot będący:

- 1) wprowadzającym sprzęt,
 - 2) autoryzowanym przedstawicielem,
 - 3) zbierającym zużyty sprzęt,
 - 4) prowadzącym zakład przetwarzania,
 - 5) organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
 - 6) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu,
 - 7) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku
- jest obowiązany, w zakresie tej działalności, do uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanego dalej „rejestrem”, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

Rozdział 3

Wprowadzanie sprzętu do obrotu

Art. 12. 1. Wprowadzający sprzęt wykonuje obowiązki określone w ustawie:

- 1) samodzielnie albo
- 2) za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 11, art. 13-15, art. 18 i art. 23 ust. 1 i 3, oraz spraw, o których mowa w art. 17.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 w zakresie wyłączenia przekazywania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przez wprowadzającego sprzęt obowiązków, o których mowa w art. 11, art. 13-15, art. 18 i art. 23 ust. 1 i 3, oraz spraw, o których mowa w art. 17, nie stosuje się w przypadku gdy organizacja odzysku jest autoryzowanym przedstawicielem tego wprowadzającego sprzęt.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejmuje obowiązki wprowadzającego sprzęt na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 13. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczania numeru rejestrowego na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej.

2. W przypadku kiedy wprowadzający sprzęt jest zarejestrowany przez autoryzowanego przedstawiciela wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej numeru rejestrowego tego autoryzowanego przedstawiciela.

Art. 14. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do wprowadzanego do obrotu sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informacji o:

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 15 ust. 1;
- 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do informowania o:

- 1) systemie zbierania zużytego sprzętu;

- 2) roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu zużytego sprzętu.

Art. 15. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 5 do ustawy. Oznakowanie oznacza, że sprzęt został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

3. Sprzęt oznakowuje się w sposób umożliwiający identyfikację jego wytwórcy.

4. Oznakowania, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 umieszcza się na sprzęcie w sposób wyraźny, czytelny i trwały, a jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu – na opakowaniu, na instrukcji użycia lub na gwarancji sprzętu.

Art. 16. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przeniesiony przez wprowadzającego sprzęt na organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, uznaje się za wykonywany w ramach art. 61.

3. Wprowadzający sprzęt samodzielnie wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

1) przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub

2) wnoszą na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego

– łącznie co najmniej 0,1% przychodów z tytułu wprowadzenia do obrotu sprzętu osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym.

4. Rozliczenie wykonania obowiązków, o którym mowa w ust. 3, następuje na koniec roku kalendarzowego.

5. Wprowadzający sprzęt nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość środków, które jest obowiązany przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekracza 10 zł w danym roku kalendarzowym.

Art. 17. 1. Wprowadzający sprzęt, z chwilą sprzedaży sprzętu, może przedstawiać nabywcom sprzętu koszty gospodarowania odpadami, obejmujące koszty zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu.

2. Wprowadzający sprzęt może przekazać dystrybutorom informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami.

3. Dystrybutor jest obowiązany do informowania, w sposób określony w ust. 4, nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, jeżeli taką informację uzyskał od wprowadzającego sprzęt.

4. Informowanie nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami następuje poprzez wyróżnienie w cenie sprzętu kosztów gospodarowania odpadami przypadających na jednostkę produktu.

5. Koszty gospodarowania odpadami nie mogą przekraczać kosztów faktycznie ponoszonych przez wprowadzającego sprzęt.

Art. 18. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do opracowania informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, w terminie 12 miesięcy od dnia wprowadzenia do obrotu nowego typu sprzętu. Informacja jest przeznaczona wyłącznie dla prowadzącego zakład przetwarzania, prowadzącego działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy poszczególnych części składowych oraz materiałów w sprzęcie, a także umiejscowienia w sprzęcie niebezpiecznych substancji i mieszanin.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do bezpłatnego przekazania prowadzącemu zakład przetwarzania, prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia złożenia przez nich wniosku o jej udzielenie.

4. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest sporządzana w postaci papierowej lub elektronicznej na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235 oraz z 2014 r. poz. 183).

Art. 19. 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Jeżeli zużyty sprzęt powstał ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wprowadzonego do obrotu:

- 1) do dnia 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu zaliczonego do tej samej grupy sprzętu, co sprzęt przez niego wprowadzony do obrotu, proporcjonalnie do jego udziału w masie wprowadzonego do obrotu sprzętu z tej grupy;

- 2) po dniu 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu.

Art. 20. 1. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest także obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, który został przez niego wprowadzony do obrotu do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli sprzęt ten jest zastępowany przez niego sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje.

3. Finansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 2, może być również ponoszone przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczonego dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt w zakresie określonym w umowie zawartej między wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem tego sprzętu.

Art. 21. 1. Do 31 grudnia 2015 r. wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do osiągnięcia rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu w wysokości nie mniejszej niż 35 % średniej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju w trzech poprzednich latach.

2. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągania rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, które wynoszą:

- 1) od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2020 r. – nie mniej niż 40 % średniej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju;
- 2) od 1 stycznia 2021 r. – nie mniej niż 65 % średniej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju.

3. Przez średnioroczną masę sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju rozumie się średnioroczną masę sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju w trzech poprzednich latach przez danego wprowadzającego sprzęt. Jeżeli wprowadzający sprzęt nie wprowadzał do obrotu sprzętu na terytorium kraju przez trzy lata, średnią masę sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju liczy się za cały okres, w którym nastąpiło wprowadzenie sprzętu do obrotu na terytorium kraju.

4. Sposób obliczania rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu określa załącznik nr 6 do ustawy.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu, w poszczególnych latach do końca 2020 r., kierując się:

- 1) potrzebą osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu;
- 2) ilością wprowadzanego do obrotu sprzętu;
- 3) działaniami na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki;
- 4) poziomem rozwoju infrastruktury niezbędnej w procesie zbierania zużytego sprzętu.

Art. 22. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia, w poszczególnych latach, określonych poziomów odzysku i recyklingu zużytego sprzętu.

2. Poziomy odzysku i recyklingu zużytego sprzętu oraz lata, w jakich należy je osiągnąć określa załącznik nr 7 do ustawy.

3. Sposób obliczania rocznego poziomu odzysku i recyklingu zużytego sprzętu określa załącznik nr 8 do ustawy.

Art. 23. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia dodatkowej ewidencji obejmującej informacje masie wprowadzonego do obrotu sprzętu.

2. Podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu stanowią dane zawarte w dodatkowej ewidencji oraz w zaświadczeniach o zużytym sprzęcie, o których mowa w art. 52 ust. 1, art. 44 ust. 1.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do przechowywania dodatkowej ewidencji oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie, o których mowa w art. 52 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.

Art. 24. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia w formie pisemnej pod rygorem nieważności umowy z prowadzącym zakład przetwarzania o zdolnościach przetwórczych umożliwiającym demontaż zebranego zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zebranego zużytego sprzętu i odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu.

2. Wprowadzający sprzęt w przypadku:

- 1) cofnięcia decyzji, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo

ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁴⁾), prowadzącemu zakład przetwarzania,

2) rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1

– jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy odpowiednio od dnia cofnięcia decyzji, rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, do wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 4

Autoryzowany przedstawiciel

Art. 25. 1. Wprowadzający sprzęt w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 16 lit. a-c, który ma siedzibę w innym państwie członkowskim, ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wypełnienie na terytorium kraju obowiązków nałożonych na niego niniejszą ustawą.

2. Autoryzowanym przedstawicielem na terytorium kraju jest organizacja odzysku, o której mowa w art. 59 ust. 1.

3. W przypadku gdy autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w ust. 1, jest wpisany do rejestru oraz realizuje zgodnie z ustawą wszystkie obowiązki wprowadzającego sprzęt, wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 16 lit. a-c, który ma siedzibę na terytorium kraju, nie musi wykonywać swoich obowiązków nałożonych na niego niniejszą ustawą.

4. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego sprzęt.

Art. 26. Wprowadzający sprzęt w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 16 lit. d, który ma siedzibę na terytorium kraju, który sprzedaje sprzęt w innym państwie członkowskim, w którym nie ma on siedziby, jest obowiązany do wyznaczenia w tym państwie członkowskim autoryzowanego przedstawiciela jako osobę odpowiedzialną za wypełnienie na terytorium tego państwa członkowskiego obowiązków tego wprowadzającego sprzęt nałożonych na niego dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40 i 47.

2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07. 2012, str. 38).

Art. 27. Autoryzowany przedstawiciel oraz podmiot, o którym mowa w art. 26, są wyznaczani w drodze umowy zawartej pod rygorem nieważności w formie pisemnej.

Rozdział 5

Zabezpieczenie finansowe

Art. 28. 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych albo autoryzowany przedstawiciel:

- 1) który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 19 ust. 1,
- 2) w przypadku wygaśnięcia albo rozwiązania umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 59 ust. 1,
- 3) w przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości albo wykreślenia z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 59 ust. 1, z którą ma zawartą umowę

– jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego na dany rok kalendarzowy, przeznaczonego na sfinansowanie odbierania od zbierających zużyty sprzęt i przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, powstałego ze sprzętu zaliczonego do tej samej grupy sprzętu, co sprzęt, który został przez niego wprowadzony do obrotu.

2. Zabezpieczenie finansowe ma formę:

- 1) depozytu wpłacanego na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa,
- 2) umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wprowadzającego sprzęt za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 19 ust. 1, oraz złożenia polisy lub innego dokumentu potwierdzającego zawarcie tej umowy do marszałka województwa albo
- 3) gwarancji bankowej złożonej do marszałka województwa.

3. W przypadku wnoszenia zabezpieczenia finansowego w formie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, lub gwarancji bankowej, o której

mowa w ust. 2 pkt 3, gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego.

Art. 29.1. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie do dnia 30 czerwca roku, którego dotyczy to zabezpieczenie.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1, który rozpoczyna działalność jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru.

3. Wprowadzający sprzęt, o których w art. 28 ust. 1 pkt 2 i 3, są obowiązani do wniesienia zabezpieczenia finansowego odpowiednio w dniu, w którym:

- 1) wygasła albo uległa rozwiązaniu umowa z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- 2) nastąpiło otwarcie likwidacji albo ogłoszenie upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Art. 30. 1. Podstawę obliczenia wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1, stanowi w przypadku:

- 1) wprowadzającego sprzęt wnoszącego zabezpieczenie finansowe przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru – masa sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, który zamierza wprowadzić do obrotu w danym roku kalendarzowym;
- 2) wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru – masa sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wprowadzonego do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Wysokość zabezpieczenia finansowego oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej oraz masy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, o której mowa w ust. 1.

Art. 31. 1. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w art. 28 ust. 2 pkt 2, oraz gwarancja bankowa, o której mowa w art. 28 ust. 2 pkt 3, stwierdzają, że w razie niewykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 19 ust. 1, zakład ubezpieczeń albo bank ureguje zobowiązania na rzecz marszałka województwa.

2. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 28 ust. 2 pkt 2, obejmuje odpowiedzialność cywilną wprowadzającego sprzęt za szkody wyrządzone

w następstwie jego działania lub zaniechania, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, w związku z niewykonaniem przez niego obowiązku, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

3. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 28 ust. 2 pkt 2, obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w ust. 2, bez możliwości umownego ograniczenia wypłaty odszkodowań przez zakład ubezpieczeń, z wyłączeniem szkód:

- 1) wyrządzonych przez ubezpieczonego po wykreśleniu z rejestru, chyba że szkoda jest następstwem wykonywania działalności gospodarczej przed takim wykreśleniem;
- 2) polegających na zapłacie kar umownych;
- 3) powstałych wskutek działań wojennych, stanu wojennego, zamieszek oraz działań o charakterze terrorystycznym.

Art. 32. Marszałek województwa:

- 1) przechowuje złożone przez wprowadzającego sprzęt dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą;

Art. 33. 1. Marszałek województwa współpracuje z instytucjami finansowymi, o których mowa w art. 28 ust. 3, przez wzajemne przekazywanie dokumentów i informacji mających wpływ na ważność złożonych dokumentów lub podejmowanych czynności w celu terminowej realizacji należności tytułem udzielonych zabezpieczeń finansowych, o których mowa w art. 28 ust. 1.

2. Informacje o zmianach mogących mieć wpływ na ważność złożonych dokumentów lub podejmowanych czynności, w tym informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. b i pkt 3 lit. b, są przekazywane niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wystąpienia takich zmian.

3. W ramach współpracy, o której mowa w ust. 1:

- 1) marszałek województwa przekazuje instytucji finansowej, o której mowa w art. 28 ust. 3:
 - a) decyzje, o których mowa w art. 34,
 - b) wykaz osób upoważnionych do podpisywania decyzji, o których mowa w art. 34, zawierający imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe wraz z wzorem ich podpisu;
- 2) marszałek województwa niezwłocznie informuje instytucję finansową, o której mowa w art. 28 ust. 3, o nieprzyjęciu zabezpieczenia finansowego lub o jego zmianie, a także o przyjęciu zmiany zabezpieczenia finansowego;

- 3) instytucje finansowe, o których mowa w art. 28 ust. 3:
- a) przekazują marszałkowi województwa jeden egzemplarz dokumentów potwierdzających wniesienie zabezpieczenia finansowego,
 - b) przekazują marszałkowi województwa wykazy osób upoważnionych do podpisywania dokumentów zabezpieczeń finansowych zawierające imię, nazwisko, numer i rodzaj dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz stanowisko służbowe wraz z wzorem ich podpisu.

4. Szczegółowe warunki współpracy, o której mowa w ust. 1, między marszałkiem województwa a instytucją finansową, o której mowa w art. 28 ust. 3, określa zawarta między nimi umowa.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy zabezpieczenia finansowego w formie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w art. 28 ust. 2 pkt 2, i gwarancji bankowej, o której mowa w art. 28 ust. 2 pkt 3, kierując się koniecznością zapewnienia sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt i przetwarzania zużytego sprzętu.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w art. 28 ust. 2 pkt 2, kierując się koniecznością zapewnienia sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt i przetwarzania zużytego sprzętu.

Art. 34. 1. Marszałek województwa w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28 ust. 1, dokonuje rozliczenia tego zabezpieczenia.

2. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych poziomów zbierania, odzysku lub recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1, na poczet pokrycia opłaty produktowej.

3. Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wskazał w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, że osiągnął wymagane poziomy zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1.

4. Jeżeli wprowadzający sprzęt wniósł zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28 ust. 1, w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego w wysokości wynikającej z różnicy między środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową.

5. Wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 lub 4, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 71 ust. 1.

6. Jeżeli wprowadzający sprzęt zawarł umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 59 ust. 1, po wniesieniu zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego za rok kalendarzowy, w którym umowa ta została zawarta.

7. Marszałek województwa prowadzi ewidencję rozliczeń zabezpieczeń finansowych, o których mowa w art. 28 ust. 1, dokonanych na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 2-4 i 6, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą rozliczenia zabezpieczeń finansowych.

Rozdział 6

Zbieranie oraz transport zużytego sprzętu

Art. 35. Zakazuje się umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami.

Art. 36. Użytkownik sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych jest obowiązany do przekazania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstwa domowego zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt a ustawy, o której mowa w art. 101 niniejszej ustawy.

Art. 37. 1. W odniesieniu do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych dystrybutor zapewnia, że dostarczając nowy produkt odpady te można mu zwrócić w miejscu dostawy, co najmniej nieodpłatnie, opierając się na zasadzie bezpośredniej wzajemnej relacji, o ile sprzęt ten jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt dostarczony.

2. W odniesieniu do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej, na której jest sprzedawany sprzęt, wynoszącej co najmniej 400 m², jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia od użytkownika sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu.

Art. 38. Dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) dystrybucji wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 15;
- 2) umieszczenia w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu;
- 3) dystrybucji sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 14 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Art. 39. 1. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna, do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu.

2. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Art. 40. 1. Dystrybutor oraz prowadzący punkt serwisowy mogą odmówić przyjęcia zużytego sprzętu w przypadku, gdy stwarza on zagrożenie dla zdrowia lub życia osób przyjmujących zużyty sprzęt.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz zużytego sprzętu przekazuje go do zbierającego zużyty sprzęt.

Art. 41. 1. Zbierający zużyty sprzęt lub podmiot uprawniony do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt a ustawy, o której mowa w art. 101 tej ustawy jest obowiązany do przyjęcia przekazywanego do niego zużytego sprzętu, w tym do co najmniej nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Zbierający zużyty sprzęt lub podmiot uprawniony do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt a ustawy, o której mowa w art. 101 tej ustawy jest

obowiązany do zachowania niezbędnych środków ostrożności, aby chronić zdrowie i bezpieczeństwo pracowników.

Art. 42. Miejsca, w których magazynuje się zużyty sprzęt wyposaża się w:

- 1) nieprzepuszczalne podłóża wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 2) zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych;
- 3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.

Art. 43. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania.

2. Zbierający zużyty sprzęt przed przekazaniem zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania zapewnia, w miarę możliwości, wyselekcjonowanie w punkcie zbierania zużytego sprzętu przeznaczonego do przygotowania go do ponownego użycia.

3. Zbieranie i transport zużytego sprzętu odbywa się w optymalnych warunkach dla przygotowania do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji.

4. Zbierający zużyty sprzęt może dokonać wywozu zużytego sprzętu z terytorium kraju w celu poddania go przetworzeniu na terytorium:

- 1) innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
- 2) państwa niebędącego państwem członkowskim do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

5. W przypadku wywozu zużytego sprzętu z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania go przetworzeniu, zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania wprowadzającemu sprzęt pisemnego oświadczenia, że przetwarzanie zużytego sprzętu odbywa się w instalacjach spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 44. 1. W przypadku wywozu zużytego sprzętu z terytorium kraju, zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do wydania wprowadzającemu sprzęt zaświadczenia potwierdzającego przetworzenie zużytego sprzętu za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zaświadczenie potwierdzające przetworzenie zużytego sprzętu jest wydawane na wniosek wprowadzającego sprzęt, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

3. Zaświadczenie potwierdzające przetworzenie zużytego sprzętu zawiera:

- 1) numer rejestrowy zbierającego zużyty sprzęt;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 5) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania;
- 6) numer identyfikacji podatkowej (NIP) zbierającego zużyty sprzęt, o ile został nadany;
- 7) numer REGON zbierającego zużyty sprzęt, o ile został nadany;
- 8) masę wywiezionego zużytego sprzętu;
- 9) grupę oraz rodzaj sprzętu, z którego powstał wywieziony zużyty sprzęt;
- 10) masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia;
- 11) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia;
- 12) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesom recyklingu i innym niż recykling procesom odzysku;
- 13) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku;
- 14) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu;
- 15) oznaczenie zastosowanego procesu unieszkodliwiania.

4. Zbierający zużyty sprzęt w zaświadczeniu potwierdzającym przetworzenie zużytego sprzętu może uwzględnić masę zużytego sprzętu wywiezionego z terytorium kraju w celu poddania go przetworzeniu do dnia 1 lutego następnego roku.

5. Zbierający zużyty sprzęt wystawia zaświadczenie potwierdzające przetworzenie zużytego sprzętu w trzech egzemplarzach, z czego pierwszy egzemplarz otrzymuje wprowadzający sprzęt, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u zbierającego zużyty sprzęt.

6. Zaświadczenie potwierdzające przetworzenie zużytego sprzętu jest sporządzane w postaci pisemnej lub elektronicznej.

7. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia potwierdzającego przetworzenie zużytego sprzętu, kierując się potrzebą ujednoczenia zaświadczeń.

Art. 45. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń potwierdzających przetworzenie zużytego sprzętu, o których mowa w art. 44 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Art. 46. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, właściwemu ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informację zawierającą:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę zbierającego zużyty sprzęt oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu, z wyłączeniem punktów sprzedaży sprzętu oraz punktów serwisowych.

2. W przypadku zmiany danych zawartych w informacji, o której mowa w ust. 1, zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania o tym wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zmiany.

3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, o zakończeniu działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia trwałego zaprzestania jej wykonywania.

Rozdział 7

Właściwie przetwarzanie zużytego sprzętu

Art. 47. 1. Demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu prowadzi się wyłącznie w zakładzie przetwarzania.

2. Demontaż zużytego sprzętu, procesy recyklingu i inne niż recykling procesy odzysku obejmują przynajmniej usunięcie wszelkich płynów oraz postępowanie prowadzone w sposób określony w załączniku nr 9 do ustawy.

3. Demontaż, procesy recyklingu i inne niż recykling procesy odzysku prowadzi się przy użyciu najlepszych dostępnych technik pod warunkiem, że zapewnią one ochronę zdrowia i życia ludzkiego oraz wysoki poziom ochrony środowiska.

Art. 48. Prowadzący zakład przetwarzania, który zawarł umowę, o której mowa w art. 24 ust. 1, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt.

Art. 49. Miejsca, w których magazynuje się zużyty sprzęt przez poddaniem go przetwarzaniu wyposaża się w:

- 1) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 2) zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych;
- 3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.

Art. 50. Zakład przetwarzania wyposaża się w:

- 1) urządzenie ważące do ustalenia masy odpadów powstałych ze zużytego sprzętu;
- 2) magazyn na odpady powstałe ze zużytego sprzętu przygotowane do ponownego użycia;
- 3) pojemniki do magazynowania baterii i akumulatorów, kondensatorów zawierających PCB oraz innych odpadów niebezpiecznych;
- 4) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 5) urządzenia zapewniające oczyszczenie wód opadowych i roztopowych w stopniu określonym w przepisach prawa wodnego.

Art. 51. 1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku.

2. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, które nie zostały przekazane do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku, prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

3. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać wywozu odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu z terytorium kraju na terytorium:

- 1) innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
- 2) państwa niebędącego państwem członkowskim do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

4. W przypadku wywozu odpadów powstałych ze zużytego sprzętu z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu, prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać wprowadzającemu sprzęt pisemne oświadczenie, że recykling, inny niż recykling proces odzysku albo unieszkodliwianie, odbywa się w instalacjach spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.

Art. 52. 1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do wydania wprowadzającemu sprzęt, z którym zawarł umowę, o której mowa w art. 24 ust. 1, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia o zużytych sprzęcie.

2. Zaświadczenie o zużytych sprzęcie zawiera:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 3) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;

- 5) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 6) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 7) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania;
- 8) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 9) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 10) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;
- 11) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;
- 12) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 13) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 14) masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania;
- 15) grupę oraz rodzaj sprzętu, z którego powstał przyjęty do zakładu przetwarzania zużyty sprzęt;
- 16) masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia;
- 17) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia;
- 18) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesom recyklingu i innym niż recykling procesom odzysku;
- 19) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 20) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu;
- 21) oznaczenie zastosowanego procesu unieszkodliwiania, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 22) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwianiu;

23) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwianiu.

3. Prowadzący zakład przetwarzania w zaświadczeniu o zużytym sprzęcie może uwzględnić:

- 1) masę zużytego sprzętu oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia do dnia 1 lutego następnego roku;
- 2) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesom recyklingu, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwiania do dnia 1 lutego następnego roku;
- 3) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania procesom recyklingu, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwianiu do dnia 1 lutego następnego roku.

4. Prowadzący zakład przetwarzania wystawia zaświadczenie o zużytym sprzęcie w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje wprowadzający sprzęt, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego zakład przetwarzania.

5. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie jest sporządzane w postaci pisemnej lub elektronicznej.

6. Masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania ustala się na podstawie kart przekazania odpadu.

7. Masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia ustala się na podstawie ewidencji, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy zmienianej w art. 101.

8. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesowi recyklingu i innym niż recykling procesom odzysku ustala się odpowiednio na podstawie zaświadczenia potwierdzającego recykling, o którym mowa w art. 54 ust. 1, oraz zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku, o którym mowa w art. 56 ust. 1.

9. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu ustala się na podstawie kart przekazania odpadu sporządzonych przez prowadzącego zakład przetwarzania, potwierdzonych przez prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

10. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia o zużytym sprzęcie, kierując się potrzebą ujednoczenia zaświadczeń.

Art. 53. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń o zużytych sprzęcie, o których mowa w art. 52 ust. 1, zaświadczeń potwierdzających recykling, o których mowa w art. 54 ust. 1, oraz zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku, o których mowa w art. 56 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Rozdział 8

Działalność w zakresie recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku

Art. 54. 1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany do wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu, zaświadczenia potwierdzającego recykling za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zaświadczenie potwierdzające recykling jest wydawane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

3. Zaświadczenie potwierdzające recykling zawiera:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;
- 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;

- 9) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przyjmowanych do recyklingu;
- 10) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, w tym jego typ, określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu wystawia zaświadczenie potwierdzające recykling w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie recyklingu.

5. Zaświadczenie potwierdzające recykling jest przekazywane zakładowi przetwarzania oraz marszałkowi województwa w postaci papierowej lub elektronicznej.

Art. 55. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń potwierdzających recykling, o których mowa w art. 54 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Art. 56. 1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany do wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku, zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku jest wydawane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

3. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku zawiera:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;

- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 9) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przyjmowanych do innych niż recykling procesów odzysku;
- 10) oznaczenie innego niż recykling zastosowanego procesu odzysku, w tym jego typu, określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku wystawia zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku.

5. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku jest przekazywane zakładowi przetwarzania oraz marszałkowi województwa w postaci papierowej lub elektronicznej.

Art. 57. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku, o których mowa w art. 56 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Art. 58. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia potwierdzającego recykling, o którym mowa w art. 54 ust. 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku, o którym mowa w art. 56 ust. 1, kierując się potrzebą ujednoczenia tych zaświadczeń.

Rozdział 9

Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego

Art. 59. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez wprowadzających sprzęt lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze w celu realizacji określonych w ustawie obowiązków przejętych na podstawie umów od wprowadzających sprzęt, która dochody uzyskane w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przeznaczają wyłącznie na cele statutowe.

2. Akcjonariuszami organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są wyłącznie podmioty, o których mowa w ust. 1.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może przejąć od wprowadzających sprzęt obowiązków, o których mowa w art. 11, art. 13-15, art. 18 i art. 23 ust. 1 i 3, oraz spraw, o których mowa w art. 17.

4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przejmując obowiązki od wprowadzającego sprzęt, o których mowa w ust. 1, jest obowiązana do przejęcia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

Art. 60. 1. Przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem i przetwarzaniem zużytego sprzętu, oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych.”

2. Nazwa organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zawiera oznaczenie „organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego”.

Art. 61. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje na koniec roku kalendarzowego.

4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do dokumentowania przeznaczenia przychodów, o których mowa w ust. 2, na publiczne kampanie edukacyjne.

Art. 62. 1. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynosi co najmniej 5 000 000 zł i nie może być zebrany w drodze subskrypcji otwartej.

2. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do rejestru.

3. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

- 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego, w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, określonego w ust. 1.

5. Akcje organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 63. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku do przedstawienia marszałkowi województwa za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia wydanego przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 62 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydanego przez gwaranta, o którym mowa w art. 62 ust. 4 pkt 2;
- 2) do przedstawienia, na każde żądanie marszałka województwa, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenia wydanego przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 62 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji, o której mowa w art. 62 ust. 4 pkt 2.

Art. 64. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do zachowania w tajemnicy wszelkich danych przekazanych jej przez wprowadzających sprzęt, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy obowiązków informacyjnych organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynikających z ustawy.

Art. 65. Jeżeli wprowadzający sprzęt zakończył działalność gospodarczą lub umowa z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 59 ust. 1, została wypowiedziana lub rozwiązana, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która przejęła od niego obowiązki na podstawie umowy, jest obowiązana do pokrycia kosztów zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu, który wprowadził do obrotu w czasie obowiązywania tej umowy.

Art. 66. W przypadku otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przejęte przez nią obowiązki ponownie stają się, z dniem otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, obowiązkami wprowadzającego sprzęt, od którego zostały one przejęte, w odniesieniu do sprzętu wprowadzonego przez niego do obrotu od dnia 1 stycznia roku, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji albo ogłoszenie upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Rozdział 10

Oплата produktowa

Art. 67. 1. Rozliczenie wykonania obowiązków określonych w art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1 następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku określonego w art. 21 ust. 1 lub art. 22 ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) zbierania;
- 2) odzysku;
- 3) recyklingu.

3. Rozliczenie wykonania obowiązków wprowadzającego sprzęt określonych w art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1, który wniósł zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28 ust. 1, na dany rok kalendarzowy, następuje zgodnie z art. 34.

4. W przypadku gdy należna opłata produktowa za nieosiągnięcie poziomu zbierania, odzysku, recyklingu zużytego sprzętu jest wyższa niż zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28 ust. 1, wprowadzający sprzęt jest obowiązany do wniesienia różnicy pomiędzy należną opłatą produktową a zabezpieczeniem finansowym.

Art. 68. 1. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach zużytego sprzętu.

2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odpowiednio zbierania, odzysku, recyklingu zużytego sprzętu.

Art. 69. 1. Stawka opłaty produktowej wynosi:

- 1) dla:
 - a) grupy sprzętu nr 5 określonej w załączniku nr 1 do ustawy – rodzaje: proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, wysokowydajne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe oraz lampy halogenowe, lampy sodowe niskoprężne, pozostały sprzęt oświetleniowy do celów rozpraszania lub regulacji światła, z wyjątkiem żarówek żarnikowych,
 - b) grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 3 do ustawy
– od 4 zł do 20 zł za kilogram;
- 2) dla pozostałych grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 i 3 do ustawy – od 0 zł do 2 zł za kilogram.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych, kierując się kosztami zbierania, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku zużytego sprzętu dla poszczególnych grup sprzętu.

Art. 70. 1. Opłata produktowa jest obliczana na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wnoszona na rachunek bankowy marszałka województwa do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy.

3. W przypadku gdy łączna wysokość opłaty produktowej za daną grupę sprzętu nie przekracza 50 zł, opłaty produktowej nie wnosi się.

4. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 6, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

5. Wpływy z tytułu opłat produktowych dodatkowej opłaty produktowej, o których mowa w ust. 4, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 98.

6. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej w wysokości 10% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 71. 1. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej.

3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna.

Art. 72. W sprawach dotyczących opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁵⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Prezesowi Zarządu Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

2. Ulgi i zwolnienia z danin publicznych udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do opłaty produktowej.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 749, 848, 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149, 1289 i 1313 oraz z 2014 r. poz. 183.

Rozdział 11

Przemieszczanie używanego sprzętu oraz zużytego sprzętu

Art. 73. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o przemieszczaniu należy przez to rozumieć przewóz używanego sprzętu, w tym sprzętu wadliwego wysłanego do naprawy gwarancyjnej, odbywający się z terytorium kraju, na terytorium kraju lub przez terytorium kraju do państwa przeznaczenia.

Art. 74. 1. W przypadku przemieszczania używanego sprzętu, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest on zużytym sprzętem, w tym z uwagi na jego funkcjonalność, posiadacz używanego sprzętu organizujący jego przemieszczanie jest obowiązany do wykazania, że używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem.

2. W celu wykazania, że przemieszczany używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem posiadacz używanego sprzętu zapewnia:

- 1) przeprowadzenie badania używanego sprzętu polegającego na ocenie:
 - a) jego funkcjonalności,
 - b) obecności w nim niebezpiecznych substancji;
- 2) sporządzenie przez podmiot przeprowadzający badanie, o którym mowa w pkt 1, dokumentacji badania zawierającej:
 - a) grupę i rodzaj używanego sprzętu,
 - b) numer identyfikacyjny używanego sprzętu (numer typu), jeżeli został nadany,
 - c) rok produkcji używanego sprzętu, jeżeli jest znany,
 - d) wynik, rodzaj i datę przeprowadzenia badania oraz imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę podmiotu, który je przeprowadził.

3. Posiadacz przemieszczanego używanego sprzętu jest obowiązany do umieszczenia na nim, a w przypadku gdy używany sprzęt jest opakowany, na jego opakowaniu – dokumentacji, o której mowa w ust. 2 pkt 2;

4. Dokumentację, o której mowa w ust. 2 pkt 2, umieszcza się w sposób:

- 1) bezpieczny, ale nie trwały;
- 2) pozwalający na jej odczytanie bez konieczności rozpakowania używanego sprzętu, jeżeli używany sprzęt jest opakowany.

Art. 75. Posiadacz używanego sprzętu, w tym sprzętu, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1, organizujący jego przemieszczanie jest obowiązany do:

- 1) zabezpieczenia używanego sprzętu przed uszkodzeniem w czasie przemieszczania, załadunku i rozładunku, w szczególności przez jego odpowiednie opakowanie i rozmieszczenie;
- 2) przekazania podmiotowi dokonującemu jego przemieszczania odpowiednio dokumentów, o których mowa w art. 76 albo art. 77 ust. 2.

Art. 76. Podmiot dokonujący przemieszczania używanego sprzętu, o którym mowa w art. 74 ust. 1, jest obowiązany do posiadania, w czasie jego przemieszczania:

- 1) kopii dokumentu nabycia używanego sprzętu, w szczególności faktury i umowy sprzedaży, potwierdzającego jego funkcjonalność oraz bezpośrednie przeznaczenie do bezpośredniego ponownego użycia;
- 2) protokołu wyszczególniającego dokumentację, o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2;
- 3) oświadczenia posiadacza używanego sprzętu, organizującego jego przemieszczanie, że używany sprzęt, ani przewożone z nim rzeczy, nie są odpadem, oraz wskazującego na zakres jego odpowiedzialności związanej z przemieszczaniem używanego sprzętu;
- 4) dokumentu transportowego, w szczególności listu przewozowego.

Art. 77. 1. Przepisów art. 74 i art. 76 nie stosuje się do przemieszczania odbywającego się w ramach umowy, której stronami są przedsiębiorstwa (B2B), dotyczącego:

- 1) sprzętu, który jako wadliwy, jest wysyłany do naprawy gwarancyjnej z zamiarem ponownego użycia lub
- 2) używanego sprzętu przeznaczonego do użytku profesjonalnego wysyłanego do regeneracji lub naprawy, do krajów, do których ma zastosowanie decyzja C(2001) 107/Final Rady OECD dotycząca zmiany decyzji OECD C(92) 39/Final w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku, z zamiarem ponownego użycia, lub
- 3) wadliwego używanego sprzętu przeznaczonego do użytku profesjonalnego takiego jak wyrób medyczny lub jego część, który jest wysyłany w celu przeprowadzenia analizy przyczyn usterki – w przypadku gdy taką analizę może przeprowadzić wyłącznie wytwórca tego sprzętu lub działająca w jego imieniu osoba trzecia.

2. W czasie przemieszczania sprzętu lub używanego sprzętu, odbywającego się w ramach umowy, o której mowa w ust. 1, podmiot dokonujący jego przemieszczania jest obowiązany do posiadania:

- 1) kopii umowy, o której mowa w ust. 1;
- 2) dokumentu transportowego, w szczególności listu przewozowego;
- 3) oświadczenia posiadacza organizującego przemieszczanie sprzętu lub używanego sprzętu wskazującego na zakres jego odpowiedzialności związanej z jego przemieszczaniem.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska wykaz krajów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 78. 1. Używany sprzęt, w tym sprzęt, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1, uznaje się za zużyty sprzęt, a jego przemieszczanie za nielegalne przemieszczanie w rozumieniu art. 2 pkt 35 rozporządzenia nr 1013/2006:

- 1) jeżeli odpowiednio z dokumentacji i dokumentów, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 i art. 76 albo z dokumentów, o których mowa w art. 77 ust. 2, nie wynika, że nie jest on zużytym sprzętem;
- 2) w przypadku braku odpowiednio dokumentacji i dokumentów, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 i art. 76 albo dokumentów, o których mowa w art. 77 ust. 2;
- 3) jeżeli nie jest on odpowiednio zabezpieczony przed uszkodzeniem podczas przemieszczania, załadunku i rozładunku, w szczególności przez jego odpowiednie opakowanie oraz rozmieszczenie.

2. Do nielegalnego przemieszczania używanego sprzętu stosuje się przepisy art. 24 i art. 25 rozporządzenia nr 1013/2006 oraz ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859, z późn. zm.⁶⁾).

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 145, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 21.

Rozdział 12

Sprawozdawczość w zakresie gospodarki sprzętem i zużytym sprzętem

Art. 79. Podmiot będący:

- 1) wprowadzającym sprzęt,
- 2) autoryzowanym przedstawicielem,
- 3) zbierającym zużyty sprzęt,
- 4) prowadzącym zakład przetwarzania,
- 5) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu,
- 6) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku

– jest obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania, na zasadach i w trybie określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 80. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w art. 74a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Rozdział 13

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 81. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania przed podjęciem działalności w zakresie przetwarzania zużytego sprzętu, na którą prowadzący zakład przetwarzania uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 101, z zastrzeżeniem ust. 1.

3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 82. Kontrolę przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 38 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148).

Art. 83. 1. Minister właściwy do spraw środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w 16 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07. 2012, str. 38) w terminie i na zasadach określonych w tej dyrektywie.

Art. 83a. Organy odpowiedzialne za wykonanie niniejszej ustawy współpracują z właściwymi władzami odpowiedzialnymi w innych państwach członkowskich za wykonanie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07. 2012, str. 38), w szczególności w celu ustanowienia odpowiedniego przepływu informacji, gwarantującego przestrzeganie przez producentów w rozumieniu powyższej dyrektywy jej przepisów, oraz w odpowiednich przypadkach udostępniają sobie nawzajem i Komisji Europejskiej informacje, tak aby ułatwić prawidłowe wykonanie niniejszej ustawy oraz dyrektywy. Współpraca administracyjna i wymiana informacji – w szczególności pomiędzy krajowymi rejestrami - obejmuje środki komunikacji elektronicznej.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, obejmuje między innymi dostęp do odpowiednich dokumentów i informacji, uwzględniających wyniki wszelkich inspekcji, z zastrzeżeniem przepisów prawa ochrony danych będącego w mocy organu w państwie członkowskim, który został poproszony o współpracę.

Rozdział 14

Przepisy karne i administracyjne kary pieniężne

Art. 84. Kto wbrew przepisom art. 18 ust. 1 i 3 nie opracowuje informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu albo nie przekazuje bezpłatnie tych informacji, podlega karze grzywny.

Art. 85. Kto, wbrew zakazowi określonymu w art. 35, umieszcza zużyty sprzęt łącznie z innymi odpadami, podlega karze grzywny.

Art. 86. Kto, wbrew przepisowi art. 36, nie przekazuje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych zbierającemu zużyty sprzęt, podlega karze grzywny.

Art. 87. 1. Kto, będąc zbierającym zużyty sprzęt, wbrew przepisowi art. 41 ust. 1 nie przyjmuje zużytego sprzętu, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisowi art. 41 ust. 1 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Art. 88. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 84-87, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, 765 i 1247).

Art. 89. Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) wbrew przepisowi art. 13 nie umieszcza numeru rejestrowego na fakturze i innych dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej;
- 3) wbrew przepisowi art. 14 ust. 1 nie dołącza do wprowadzonego do obrotu sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wymaganych informacji;
- 4) wbrew przepisowi art. 15 ust. 1 i 2 nie oznakowuje sprzętu symbolem selektywnego zbierania;
- 5) wbrew przepisowi art. 16 ust. 3 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub nie przekazują na rachunek bankowy marszałka województwa łącznie co najmniej 0,1% przychodów z tytułu wprowadzenia do obrotu sprzętu osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym;
- 6) uzyskawszy od wprowadzającego sprzęt informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, wbrew przepisowi art. 17 ust. 3 nie informuje nabywców sprzętu o wysokości tych kosztów;
- 7) wbrew przepisowi art. 19 ust. 1 nie dopełnia obowiązku zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych;
- 8) wbrew przepisowi art. 20 ust. 1 nie dopełnia obowiązku zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe;

- 9) wbrew przepisowi art. 23 ust. 1 nie prowadzi dodatkowej ewidencji albo prowadzi ją niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 10) wbrew przepisowi art. 23 ust. 3 nie przechowuje dodatkowej ewidencji oraz zaświadczeń o zużytych sprzęcie;
- 11) wbrew przepisowi art. 28 ust. 1 nie wnosi zabezpieczenia finansowego;
- 12) wbrew przepisowi art. 32 pkt 1 nie przechowuje dokumentów potwierdzających wniesienie zabezpieczenia finansowego;
- 13) wbrew przepisowi art. 37 ust. 1 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu przy sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych;
- 14) wbrew przepisowi art. 37 ust. 2 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupienia przez nabywcę nowego sprzętu;
- 15) wbrew przepisom art. 38:
 - a) sprzedaje sprzęt, który nie został wprowadzony do obrotu przez wprowadzającego sprzęt,
 - b) sprzedaje sprzęt nieoznakowany zgodnie z art. 15,
 - c) nie umieszcza w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu,
 - d) sprzedaje sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1;
- 16) wbrew przepisowi art. 39 ust. 1 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu, w przypadku gdy naprawa sprzętu przyjętego do punktu serwisowego jest niemożliwa ze względów technicznych lub właściciel sprzętu uzna, że jego naprawa jest dla niego nieopłacalna;
- 17) wbrew przepisowi art. 39 ust. 2 nie umieszcza w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu;
- 18) wbrew przepisom art. 42 i art. 49 nie wyposaża miejsca, w którym jest magazynowany zużyty sprzęt w:
 - a) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do likwidacji wycieków, oraz w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami,
 - b) zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych,
 - c) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym;

- 19) wbrew przepisowi art. 43 ust. 1 nie przekazuje zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania;
- 20) wbrew przepisowi art. 43 ust. 3 nie zapewnia zbierania i transportu zużytego sprzętu odbywającego się w optymalnych warunkach dla przygotowania do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji;
- 21) wbrew przepisom art. 44 ust. 1 i 5 nie wydaje wprowadzającemu sprzęt albo nie przekazuje marszałkowi województwa zaświadczenia potwierdzającego przetwarzanie zużytego sprzętu albo sporządza zaświadczenia niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 22) wbrew przepisom art. 45, art. 53, art. 55 i art. 57 nie przechowuje:
 - a) zaświadczeń potwierdzających przetworzenie zużytego sprzętu,
 - b) zaświadczeń o zużytym sprzęcie,
 - c) zaświadczeń potwierdzających recykling,
 - d) zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku;
- 23) wbrew przepisom art. 46 nie przekazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacji, o których mowa w tych przepisach;
- 24) wbrew przepisom art. 47:
 - a) prowadzi demontaż zużytego sprzętu albo przygotowuje do ponownego użycia zużyty sprzęt poza zakładem przetwarzania,
 - b) nie prowadzi demontażu zużytego sprzętu, procesów recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku obejmujących przynajmniej usunięcie wszelkich płynów oraz przetwarzania w sposób określony w załączniku nr 9 do ustawy;
- 25) wbrew przepisowi art. 48 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt;
- 26) wbrew przepisom art. 50 nie wyposaża zakładu przetwarzania w:
 - a) urządzenie ważące do ustalenia masy odpadów powstałych ze zużytego sprzętu,
 - b) magazyn na odpady powstałe ze zużytego sprzętu przygotowane do ponownego użycia,
 - c) pojemniki do magazynowania baterii i akumulatorów, kondensatorów zawierających PCB oraz innych odpadów niebezpiecznych,
 - d) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, oraz w stosownym przypadku, odstożnikami i odolejaczami,

- e) urządzenia zapewniające oczyszczenie wód opadowych i roztopowych w stopniu określonym w przepisach prawa wodnego;
- 27) wbrew przepisom art. 51 ust. 1 i 2 nie przekazuje odpadów powstałych w wyniku demontażu zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku lub prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów;
- 28) wbrew przepisowi art. 51 ust. 6 nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;
- 29) wbrew przepisom art. 52 ust. 1 i 4 nie wydaje wprowadzającemu sprzęt albo nie przekazuje marszałkowi województwa zaświadczenia o zużytym sprzęcie albo sporządza zaświadczenie niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 30) wbrew przepisom art. 54 ust. 1 i 4 oraz art. 56 ust. 1 i 4 nie wydaje prowadzącemu zakład przetwarzania albo nie przekazuje marszałkowi województwa zaświadczenia potwierdzającego recykling albo zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku albo sporządza zaświadczenia niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 31) wbrew przepisowi art. 61 ust. 2 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym;
- 32) wbrew przepisowi art. 61 ust. 4 nie dokumentuje przeznaczenia przychodów na publiczne kampanie edukacyjne;
- 33) wbrew przepisom art. 63 nie przekazuje marszałkowi województwa dokumentów, o których mowa w tych przepisach.

Art. 90. Administracyjne kary pieniężne wynoszą:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 89 pkt 1-17, 19, 20, 22, 23, 25, 32 i 33 – od 5 000 zł do 500 000 zł;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 89 pkt 18, 24 lit. b, pkt 26-28 i pkt 31 – od 10 000 zł do 500 000 zł;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 89 pkt 21, 24 lit. a, 29, 30 – od 5 000 zł do 300 000 zł;

Art. 91. 1. Administracyjne kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 89 pkt 1-14 i 16-33, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Administracyjne kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 89 pkt 15, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się rodzaj naruszenia, okres trwania naruszenia i rozmiar prowadzonej działalności oraz bierze się pod uwagę skutki tych naruszeń i wielkość zagrożenia.

3a. Jeżeli okoliczności sprawy i dowody wskazują, że podmiot podlegający ukaraniu dochował należytej staranności i uczynił wszystko czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

4. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna, na odrębny rachunek bankowy odpowiednio właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska albo właściwego wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej.

5. Należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 92. W sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

Rozdział 15

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 93. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686 i 888) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. j otrzymuje brzmienie:

„j) przestrzegania przepisów o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, z wyjątkiem przepisów art. 38 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...),”.

Art. 94. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁷⁾) w art. 23 w ust. 1 pkt 16c otrzymuje brzmienie:

„16c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 71 ust. 2 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 67 tej ustawy;”.

Art. 95. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.⁸⁾) w art. 16 w ust. 1 pkt 19c otrzymuje brzmienie:

„19c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 71 ust. 2 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 67 tej ustawy;”.

Art. 96. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 i 1593) w art. 3 w ust. 2 w pkt 9 w lit. e wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„zbierających zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny pochodzący z gospodarstw domowych, o których mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), zawierające;”.

Art. 97. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148) w art. 3 w ust. 1 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) kontrola przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 38 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...);”.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 440, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529, 1540 oraz z 2013 r. poz. 21, 888, 985, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1010, 1342, 1148 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 1012, 1036, 1287 i 1387 oraz z 2014 r. poz. 40.

Art. 98. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 400k:
 - a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sporządzanie i przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska zbiorczej informacji o zgromadzonych wpływach z tytułu opłat, o których mowa w art. 67 i art. 71 ust. 2 ... ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.”,
 - c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednoczenia informacji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przekazywania i wzory informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 3-5.”;
- 2) w art. 401:
 - a) w ust. 7 pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) wpływy z opłat, o których mowa w art. 67 i art. 71 ust. 2 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;

11) środki przekazane przez wprowadzających sprzęt na podstawie art. 16 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych;”,
 - b) w ust. 8 uchyla się pkt 1;

Art. 99. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16
 - a) w ust. 1 w pkt 11 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) zabezpieczeniu finansowym, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...),”,
 - b) w ust. 1 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40 i 47.

„d) danych o wysokości wnoszonych opłat produktowych i środków przeznaczanych na publiczne kampanie edukacyjne.”.

Art. 100. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 6 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) sprzęt – sprzęt w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), który jest w całości albo w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;”.

Art. 101. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 888 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 2:

a) uchyla się pkt 9,

b) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 14 w brzmieniu:

„14) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38).”;

2) w art. 49 w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) rodzaju i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...).”;

3) w art. 50:

a) w ust. 1 w pkt 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„z zakresu ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”,

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wprowadzających sprzęt albo autoryzowanych przedstawicieli,”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt zgodnie z przepisami ustawy z dnia o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wyznaczył

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060 oraz z 2013 r. poz. 21.

autoryzowanego przedstawiciela, przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do tego wprowadzającego sprzęt.”;

4) w art. 52 w ust. 1 w pkt 6:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„z zakresu ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w odniesieniu do:”;

b) w lit. a:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wprowadzającego sprzęt albo autoryzowanego przedstawiciela.”;

– tiret drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

„– nazwę marki sprzętu, numer i nazwę grupy sprzętu, typ sprzętu (sprzęt gospodarstwa domowego lub inny niż gospodarstwa domowego),

– informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 59 ust. 1 tej ustawy, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie zawarł umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego – informację o masie poszczególnych rodzajów sprzętu, który zamierza wprowadzić w danym roku, oraz o formie i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 tej ustawy,”;

– dodaje się tiret czwarte i piąte w brzmieniu:

„– informację o stosowanej technice sprzedaży sprzętu,

– wykaz wprowadzających sprzęt, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę, o której mowa w art. 27 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”;

c) w lit. b tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– numer i nazwę grupy sprzętu oraz nazwę rodzaju sprzętu, z którego powstał zebrany przez niego zużyty sprzęt,”;

d) w lit. c tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– numer i nazwę grupy sprzętu oraz nazwę rodzaju sprzętu, z którego powstał przyjmowany przez niego zużyty sprzęt,”;

e) w lit. f tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

"– wykaz wprowadzających sprzęt, z którymi organizacja zawarła umowy, o których mowa w art. 59 ust. 1 tej ustawy, zawierający firmy przedsiębiorców oraz oznaczenia ich siedzib i numery rejestrowe,";

5) w art. 53:

a) uchyla się ust. 4,

b) w ust. 7:

– w pkt 2:

-- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w przypadku wprowadzającego sprzęt w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym:";

-- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 tej ustawy, o ile zabezpieczenie finansowe jest wymagane,";

-- w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu:

„c) uwierzytelnioną kopię umowy, o której mowa w art. 27 tej ustawy – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,";

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadku organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – zaświadczenie wydane przez bank prowadzący rachunek organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego o wpłacie kwoty równej wysokości kapitału zakładowego organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na pokrycie tego kapitału albo oświadczenie o wpłacie tej kwoty;";

6) w art. 57 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wprowadzających sprzęt i autoryzowanych przedstawicieli;";

7) w art. 60 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wyznaczenia zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym przez wprowadzającego sprzęt autoryzowanego przedstawiciela, wprowadzający sprzęt jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia uzyskania przez autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, do złożenia marszałkowi województwa wniosku o wykreślenie z rejestru.";

- 8) w art. 62 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2) będący wprowadzającym sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych albo autoryzowanym przedstawicielem wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie wniósł w wymaganej wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;
 - 3) będący organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie wpłacił na rachunek bankowy w banku prowadzącym rachunek tej organizacji kapitału zakładowego w wymaganej wysokości, o której mowa w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;
- 9) w art. 64 w ust. 1:
- a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;
 - b) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:
 - „6) niewniesienia w wymaganej wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych albo autoryzowanego przedstawiciela wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych;
 - 7) niezłożenia zaświadczenia, o którym mowa w art. 63 pkt 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;
- 10) w art. 70 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) dla zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego – przedsiębiorca prowadzący zakład przetwarzania w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie

elektrycznym i elektronicznym, prowadzi kartę ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”;

11) w art. 73:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

b) w ust. 2 w pkt 5:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w zakresie sprzętu oraz zużytego sprzętu w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) informacje o:

– ilości i masie sprzętu wprowadzonego do obrotu, z podziałem na grupy i rodzaje sprzętu,

– masie zużytego sprzętu zebranego, masie zużytego sprzętu poddanego demontażowi oraz masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku oraz unieszkodliwianiu,

– masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku oraz unieszkodliwianiu,

– osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu,

– wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, dla poszczególnych grup sprzętu – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu zbierania, odzysku lub recyklingu zużytego sprzętu”;

– w lit. b:

-- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wykaz zakładów przetwarzania, z których prowadzącymi wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel ma zawartą

umowę, o której mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zawierający:”,

-- tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– numer i nazwę grupy sprzętu oraz nazwę rodzaju sprzętu, z którego powstał przyjmowany przez prowadzącego zakład przetwarzania zużyty sprzęt.”,

– lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) informacje o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel;”;

12) w art. 74:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obowiązek określony w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – wykonuje odpowiednio organizacja odzysku albo organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, w zakresie realizacji tych obowiązków sporządza ta organizacja.”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 73 ust. 2 pkt 5 oraz wykaz przedsiębiorców, od których organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejęła obowiązki określone w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – w przypadku organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”,

c) ust. 4-6 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany do złożenia sprawozdań w zakresie określonym w ust. 2 pkt 2 za okres od dnia 1 stycznia roku, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, do końca tego roku lub do dnia przejścia w tym roku obowiązków przez inną organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

5. Sprawozdania składane przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie

elektrycznym i elektronicznym, mogą zawierać zbiorcze dane dotyczące wszystkich wprowadzających sprzęt i autoryzowanych przedstawicieli, od których organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejęła obowiązki określone w tej ustawie.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, przedkłada sprawozdanie obejmujące informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 5 lit. a tiret pierwsze, oddzielnie dla każdego wprowadzającego sprzęt i autoryzowanego przedstawiciela, od których przejęła obowiązki określone w tej ustawie.”;

13) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, jest obowiązana do sporządzania rocznego sprawozdania o przeprowadzonych przez nią publicznych kampaniach edukacyjnych wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel.

2. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego sporządza sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, sprawozdanie wskazane w ust. 1 jest sporządzane w ramach tego sprawozdania.”;

14) w art. 75 w ust. 2:

a) w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w przypadku zbierającego zużyty sprzęt w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – informacje o:”;

b) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) w przypadku prowadzącego zakład przetwarzania w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – informacje o:

a) adresie zakładu przetwarzania,

b) masie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przyjętego przez prowadzącego zakład przetwarzania, wraz z podaniem numeru i nazwy grupy sprzętu oraz nazwy rodzaju sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt,

c) rodzaju i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu, przekazanych prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, innych niż recykling

procesów odzysku lub unieszkodliwiania oraz masie zużytego sprzętu i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia,

d) rodzaju i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu;

8) w przypadku prowadzącego działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o których mowa w ustawie z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku;”;

15) w art. 76:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmioty obowiązane do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, składają je w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy marszałkowi województwa właściwemu ze względu na:”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy – w przypadku sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi oraz sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych; w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwy miejscowo jest Marszałek Województwa Mazowieckiego;”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności przedsiębiorca sporządza i składa sprawozdania, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, w terminie 7 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, mając na uwadze potrzebę zróżnicowania treści sprawozdań w zależności od rodzaju

działalności prowadzonej przez podmiot, ułatwienia przekazywania danych do marszałka województwa oraz konieczność sprawnego i terminowego wprowadzania informacji do Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.”;

16) w art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, za poprzedni rok kalendarzowy, w terminie do dnia 30 września następnego roku, z tym że w zakresie sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 2 pkt 6 oraz art. 75 ust. 2 pkt 9 i 10 – w terminie do dnia 15 kwietnia następnego roku.”;

17) w art. 79 w ust. 2 w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego,”;

18) w art. 80 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rocznych sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75;”;

19) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. Kto wbrew przepisom art. 50 ust. 1, art. 59 ust. 1 oraz art. 60 ust. 1 i 1a nie składa wniosku o wpis do rejestru, o zmianę wpisu do rejestru albo składa wniosek niezgodny ze stanem faktycznym podlega karze aresztu albo grzywny.”;

20) w art. 207 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) w art. 400k w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) sporządzanie i przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczej informacji o:

- a) zgromadzonych wpływach z tytułu opłat, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 1162),
- b) stacjach demontażu, które otrzymały dofinansowanie,
- c) gminach, które uzyskały dofinansowanie w zakresie zbierania porzuconych pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- d) powiatach, które uzyskały dofinansowanie w zakresie zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji;”.

Rozdział 16

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 102. 1. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 80 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 114, prowadzą wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 103. 1. Do opłat produktowych należnych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 114, stosuje się przepisy dotychczasowe. .

2. Wpływy z tytułu opłat produktowych, o których mowa w art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 69 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 114, za rok 2014, przekazuje się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 104. 1. Prowadzący zakład przetwarzania, prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, sporządzają i wydają zaświadczenia, o których mowa w art. 52 ust. 1, art. 54 ust. 1 i art. 56 ust. 1, za rok 2014, stosując przepisy dotychczasowe.

2. Prowadzący zakład przetwarzania, prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do przechowywania odpowiednio zaświadczeń, o których mowa w art. 50 ust. 1, art. 53 ust. 1 i art. 54 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 114, przez 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia, z tym, że ten, kto wbrew obowiązkowi nie przechowuje ich podlega karze, o której mowa w art. 89 pkt 22.

Art. 105. Wprowadzający sprzęt oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego prowadzą i rozliczają publiczne kampanie edukacyjne, za rok 2014, zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 106. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przechowuje dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczeń finansowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 114, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te dokumenty.

Art. 107. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 83, obejmuje okres od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 108. 1. Do potwierdzenia osiągniętych poziomów zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu za okres do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się dodatkową ewidencję oraz zaświadczenie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 114.

2. Przedsiębiorcy, w tym organizacje odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, są obowiązani do przechowywania dodatkowych ewidencji oraz zaświadczeń sporządzonych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 114, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te ewidencje, z tym, że ten, kto wbrew obowiązkowi nie przechowuje dodatkowych ewidencji podlega karze, o której mowa w art. 89 pkt 10.

Art. 109. Do zabezpieczeń finansowych wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 114, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 110. 1. Do wpływów z tytułu kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 80 ustawy, o której mowa w art. 114, stosuje się art. 402 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 98, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 80 ustawy, o której mowa w art. 114, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 98.

Art. 111. Organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są obowiązane do dostosowania się do wymagań niniejszej ustawy od dnia 1 stycznia 2016 r.

Art. 112. 1. Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej sporządza i przekazuje zbiorczą informację, o której mowa w art. 400k ust. 2 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 98, za rok 2014, stosując przepisy dotychczasowe.

2. Zarządy wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej sporządzają i przekazują kwartalną informację, o której mowa w art. 400k ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 98, za czwarty kwartał 2014 roku, stosując przepisy dotychczasowe.

Art. 113. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 19 ust. 4 i 5, art. 27a ust. 4, art. 50 ust. 8, art. 55 i art. 66 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 114, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 5, art. 33 ust. 5 i 6, art. 52 ust. 9, art. 58 i art. 69 ust. 2 niniejszej ustawy,
- 2) art. 76 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 101 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 101, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– jednak nie dłużej niż do 31 grudnia 2015 r.

Art. 114. Traci moc ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155).

Art. 115. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem przepisów: art. 101 pkt 20, które wchodzi w życie z dniem 24 stycznia 2016 r.

GRUPY SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny
4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne
5. Sprzęt oświetleniowy
6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych
7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy
8. Wyroby medyczne (z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i zainfekowanych)
9. Przyrządy do monitorowania i kontroli
10. Automaty wydające

**PRZYKADOWY WYKAZ RODZAJÓW SPRZĘTU ZALICZANEGO
DO GRUP SPRZĘTU Z ZAŁĄCZNIKA NR 1**

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

Wielkogabarytowe urządzenia chłodzące, chłodziarki, zamrażarki, pozostałe urządzenia używane do chłodzenia, konserwowania i przechowywania żywności, pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, kuchenki mikrofalowe, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do gotowania i innego typu przetwarzania żywności, elektryczne urządzenia grzejne, grzejniki elektryczne, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do ogrzewania pomieszczeń, łóżek, mebli wypoczynkowych.

2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, pozostałe urządzenia czyszczące, urządzenia używane do szycia, dziania, tkania i innego typu przetwarzania wyrobów włókienniczych, żelazka i pozostałe urządzenia do prasowania, maglowania i innych rodzajów pielęgnacji odzieży, tostery, frytownice, młynki, ekspresy do kawy oraz urządzenia do otwierania lub zamykania pojemników lub opakowań, noże elektryczne, urządzenia do strzyżenia włosów, suszenia włosów, szczotkowania zębów, golenia, masażu oraz pozostałe urządzenia do pielęgnacji ciała, zegary, zegarki oraz sprzęt do odmierzania, wskazywania lub rejestrowania czasu, wagi.

3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny

Scentralizowane przetwarzanie danych: komputery mainframe, minikomputery, jednostki drukujące; komputery osobiste: komputery osobiste, w tym procesor, mysz, ekran i klawiatura, laptopy, w tym procesor, mysz, ekran i klawiatura, notebooki, notepady,

drukarki, sprzęt kopiujący, elektryczne i elektroniczne maszyny do pisania, kalkulatory kieszonkowe i biurowe oraz inny sprzęt do zbierania, przechowywania, przetwarzania, prezentowania lub przekazywania informacji drogą elektroniczną, terminale i systemy użytkownika, faksy, teleksy, telefony, automaty telefoniczne, telefony bezprzewodowe, telefony komórkowe, systemy zgłoszeniowe oraz inne produkty lub sprzęt przesyłające dźwięk, obrazy lub inne informacje za pomocą technologii telekomunikacyjnych.

4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne

Odbiorniki radiowe, odbiorniki telewizyjne, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt nagrywający hi-fi, wzmacniacze dźwięku, instrumenty muzyczne, oraz inne produkty lub sprzęt do celów nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnałów lub innych technologii przesyłu dźwięku i obrazu niż za pomocą technologii telekomunikacyjnych, panele fotowoltaiczne.

5. Sprzęt oświetleniowy

Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych stosowanych w gospodarstwach domowych, proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, wysokowydajne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe oraz lampy halogenowe, lampy sodowe niskoprężne, pozostały sprzęt oświetleniowy do celów rozprawiania lub regulacji światła, z wyjątkiem żarówek żarnikowych.

6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych

Wiertarki, piły, maszyny do szycia, urządzenia do obróbki tokarskiej, frezowania, piaskowania, przemiału, piłowania, przecinania, cięcia, wiercenia, wykonywania otworów, sztancowania, falcowania, gięcia lub podobnych metod przetwarzania drewna, metalu i innych tworzyw, narzędzia do nitowania, gwoździowania lub śrubowania, lub usuwania nitów, gwoździ, śrub, lub do podobnych zastosowań, narzędzia do spawania, lutowania lub podobnych zastosowań, urządzenia do rozpylania, rozprawiania, dyspergowania lub

innego typu rozprzestrzeniania cieczy lub substancji gazowych innymi metodami, narzędzia do oszenia lub innych prac ogrodniczych.

7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy

Kolejki elektryczne lub tory wyścigowe, ręczne konsole do gier wideo, gry wideo, komputerowo sterowane urządzenia, w szczególności do uprawiania sportów rowerowych, nurkowania, biegania i wiosłowania, sprzęt sportowy z elektrycznymi lub elektronicznymi częściami składowymi, automaty wrzutowe.

8. Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i wyrobów zainfekowanych

Sprzęt do radioterapii, sprzęt kardiologiczny, sprzęt do dializy, sprzęt do wentylowania płuc, sprzęt medycyny nuklearnej, sprzęt laboratoryjny do diagnozowania in vitro, analizatory, zamrażarki, testy płodności, pozostałe urządzenia do wykrywania, nadzorowania, leczenia lub łagodzenia choroby, urazów lub niepełnosprawności lub zapobiegania im

9. Przyrządy do monitorowania i kontroli

Czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, urządzenia pomiarowe, ważące lub regulacyjne używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny, pozostałe przyrządy do monitorowania i sterowania używane w obiektach przemysłowych (np. w panelach sterowniczych).

10. Automaty wydające

Automaty wydające napoje gorące, automaty wydające butelki lub puszki z zimnymi i gorącymi napojami, automaty wydające produkty stałe, automaty wydające pieniądze, wszystkie urządzenia automatycznie wydające wszelkiego typu produkty.

GRUPY SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury
2. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²
3. Lamy
4. Sprzęt wielkogabarytowy (którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekraczający 50 cm), w tym między innymi: urządzenia gospodarstwa domowego; sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny; sprzęt konsumencki; oprawy oświetleniowe; sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny; narzędzia elektryczne i elektroniczne; zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy; wyroby medyczne; przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli; automaty wydające; sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach 1 – 3.
5. Sprzęt małogabarytowy (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm), w tym między innymi: urządzenia gospodarstwa domowego; sprzęt konsumencki; oprawy oświetleniowe; sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny; narzędzia elektryczne i elektroniczne; zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy; wyroby medyczne; przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli; automaty wydające; sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach 1 – 3 i 6.
6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm).

**PRZYKADOWY WYKAZ RODZAJÓW SPRZĘTU ZALICZANEGO
DO GRUP SPRZĘTU Z ZAŁĄCZNIKA NR 3**

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury

Chłodziarki, zamrażarki, sprzęt automatycznie wydający produkty chłodzone, sprzęt klimatyzacyjny, sprzęt do osuszania, pompy ciepła, grzejniki zawierające olej i inny sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury stosujący do celów wymiany temperatury płyny inne niż woda.

2. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²

Ekrany, odbiorniki telewizyjne, cyfrowe ramki LCD do zdjęć, monitory, laptopy, notebooki.

3. Lampy

Proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, lampy fluorescencyjne, wysokoprężne lampy wyładowcze – w tym ciśnieniowe lampy sodowe i lampy metalohalogenkowe, niskoprężne lampy sodowe, diody elektroluminescencyjne (LED).

4. Sprzęt wielkogabarytowy (którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekraczający 50 cm)

Pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny (z wyjątkiem organów piszczałkowych zainstalowanych w kościołach), urządzenia używane do dziania i tkania, komputery wielkogabarytowe – mainframe, drukarki wielkogabarytowe, sprzęt kopiujący, wielkogabarytowe automaty uruchamiane monetą, wielkogabarytowe wyroby medyczne, wielkogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli,

wielkogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty i pieniądze, panele fotowoltaiczne.

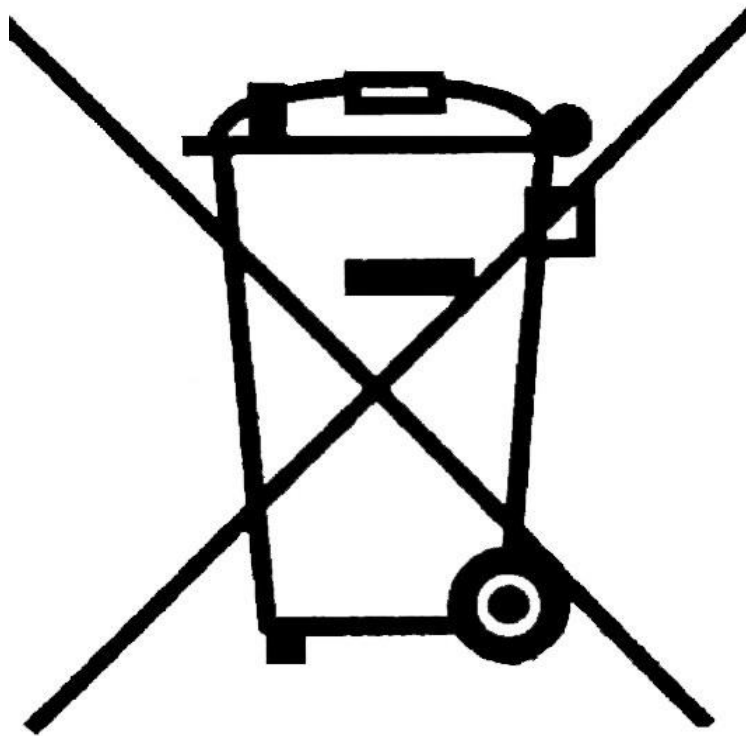
5. Sprzęt małogabarytowy (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm),

Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, urządzenia do szycia, oprawy oświetleniowe, kuchenki mikrofalowe, sprzęt wentylujący, żelazka, tostery, noże elektryczne, czajniki elektryczne, zegary i zegarki, golarki elektryczne, wagi, urządzenia do pielęgnacji włosów i ciała, kalkulatory, odbiorniki radiowe, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt hi-fi, instrumenty muzyczne, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, elektryczne lub elektroniczne zabawki, sprzęt sportowy, komputery rowerowe, do nurkowania, biegania, wiosłowania itd., czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, małogabarytowe narzędzia elektryczne i elektroniczne, małogabarytowe wyroby medyczne, małogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, małogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty, mały sprzęt ze zintegrowanymi panelami fotowoltaicznymi.

6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm).

Telefony komórkowe, GPS, kalkulatory kieszonkowe, routery, komputery osobiste, drukarki, telefony.

**WZÓR OZNAKOWANIA SPRZĘTU SYMBOLEM SELEKTYWNEGO
ZBIERANIA¹⁾**



Objaśnienia:

¹⁾ Symbol składa się z przekreślonego kołowego kontenera na odpady.

SPOSÓB OBLICZANIA MINIMALNEGO ROCZNEGO POZIOMU ZBIERANIA ZUŻYTEGO SPRZĘTU

Minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt według wzoru:

$$P_z = \frac{M_z}{M_w} \times 100$$

gdzie:

- P_z – oznacza minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu [%],
- M_z – oznacza masę zebranego zużytego sprzętu w danym roku kalendarzowym na terytorium kraju, powstałego ze sprzętu wprowadzonego do obrotu w danej grupie sprzętu [kg],
- M_w – oznacza średnią masę sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju w danej grupie sprzętu, w ciągu trzech poprzednich lat [kg].

**POZIOMY ODZYSKU I RECYKLINGU ZUŻYTEGO SPRZĘTU ORAZ LATA,
W JAKICH NALEŻY JE OSIĄGNAĆ**

1. Poziomy wymagane do osiągnięcia do dnia 14 sierpnia 2015 r.:
 - 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 1 i 10 określonych w poz. 1 załącznika nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) recyklingu – 75% masy zużytego sprzętu;
 - 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 3 i 4 określonych w poz. 1 załącznika nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) recyklingu – 65% masy zużytego sprzętu;
 - 3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 2 i 5-9 określonych w poz. 1 załącznika nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 70% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) recyklingu – 50% masy zużytego sprzętu;
 - 4) dla zużytych gazowych lamp wyładowczych – recyklingu zużytych lamp wyładowczych w wysokości 80% masy tych zużytych lamp.
2. Poziomy wymagane do osiągnięcia od dnia 15 sierpnia 2015 r. do dnia 14 sierpnia 2018 r.:
 - 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 1 i 10 określonych w poz. 1 załącznika nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu;
 - 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 3 i 4 określonych w poz. 1 załącznika nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;

- 3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 2 i 5-9 określonych w poz. 1 załącznika nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;
 - 4) dla zużytych gazowych lamp wyładowczych – recyklingu zużytych lamp wyładowczych w wysokości 80% masy tych zużytych lamp.
3. Od dnia 15 sierpnia 2018 r. należy osiągnąć następujące poziomy:
- 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 1 i 4 określonych w poz. 2 załącznika nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu;
 - 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grupy sprzętu nr 2 określonej w poz. 2 załącznika nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;
 - 3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 5 i 6 określonych w poz. 2 załącznika nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;
 - 4) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grupy sprzętu nr 3 określonej w poz. 2 załącznika nr 1 do ustawy – recyklingu w wysokości 80% masy tych zużytych lamp.

SPOSÓB OBLICZANIA ROCZNEGO POZIOMU ODZYSKU I RECYKLINGU ZUŻYTEGO SPRZĘTU

1. Procesów wstępnych poprzedzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku, w tym sortowania i magazynowania, nie zalicza się na poczet osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu, w tym przygotowania do ponownego użycia, zużytego sprzętu.
2. Do masy zużytego sprzętu poddanego odzyskowi i recyklingowi wlicza się:
 - 1) masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia;
 - 2) masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia.
3. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku zużytego sprzętu uwzględnia się procesy odzysku oznaczone jako R1-R9 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
4. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu zużytego sprzętu uwzględnia się procesy odzysku oznaczone jako R2-R9 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
5. Poziom odzysku dla zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt.
6. Poziom odzysku w przypadku zużytego sprzętu zaliczonego do grupy sprzętu nr 5 określonej w poz. 1 załącznika nr 1 do ustawy oblicza się:
 - 1) łącznie dla rodzajów 2-5;
 - 2) odrębnie dla rodzaju 1;
 - 3) odrębnie dla rodzaju 6.
7. Poziom recyklingu, w tym przygotowania do ponownego użycia, dla zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt.
8. Poziom recyklingu, w tym przygotowania do ponownego użycia, w przypadku zużytego sprzętu zaliczonego do grupy nr 5 określonej w poz. 1 załącznika nr 1 do ustawy oblicza się:
 - 1) łącznie dla rodzajów 2-5;
 - 2) odrębnie dla rodzaju 1;

3) odrębnie dla rodzaju 6.

9. Poziom odzysku zużytego sprzętu oblicza się według wzoru:

$$P_O = \frac{M_O + M_R + M_U}{M_Z} \times 100$$

gdzie:

P_O – oznacza poziom odzysku [%],

M_R – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi recyklingu [kg],

M_O – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi odzysku innego niż recykling [kg],

M_U – oznacza masę przygotowanego do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu [kg],

M_Z – oznacza masę zużytego sprzętu zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania [kg].

10. Poziom recyklingu, w tym przygotowania do ponownego użycia, zużytego sprzętu oblicza się według wzoru:

$$P_R = \frac{M_R + M_U}{M_Z} \times 100$$

gdzie:

P_R – oznacza poziom recyklingu [%],

M_R – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi recyklingu [kg],

M_U – oznacza masę przygotowanego do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu [kg],

M_Z – oznacza masę zużytego sprzętu zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania [kg].

**PRZETWARZANIE MATERIAŁÓW I CZĘŚCI SKŁADOWYCH
ZUŻYTEGO SPRZĘTU**

1. Ze zużytego sprzętu należy w pierwszej kolejności usunąć następujące niebezpieczne substancje, mieszaniny oraz części składowe:
 - 1) kondensatory zawierające PCB;
 - 2) części składowe zawierające rtęć, takie jak wyłączniki lub podświetlacze;
 - 3) baterie;
 - 4) płytki obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz inne wyroby, jeżeli powierzchnia płytek obwodów drukowanych jest większa niż 10 cm²;
 - 5) wkłady drukujące, płynne i proszkowe, a także tonery barwiące;
 - 6) tworzywo sztuczne zawierające związki bromu zmniejszające palność;
 - 7) odpady azbestu oraz części składowe zawierające azbest;
 - 8) lampy elektronopromieniowe;
 - 9) chlorofluorowęglowodory (CFC), wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC) lub wodorofluorowęglowodory (HFC), węglowodory (HC);
 - 10) gazowe lampy wyładowcze;
 - 11) wyświetlacze ciekłokrystaliczne wraz z obudową, jeżeli ją zawierają, o powierzchni większej niż 100 cm² oraz wszystkie tego typu podświetlacze z gazowymi lampami wyładowczymi;
 - 12) zewnętrzne okablowanie elektryczne;
 - 13) części składowe zawierające ogniotrwałe włókna ceramiczne określone w tabeli 3.2 załącznika VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.);
 - 14) części składowe zawierające substancje promieniotwórcze, z wyjątkiem części składowych, w przypadku których aktywność całkowita i stężenie promieniotwórcze izotopów promieniotwórczych nie przekraczają wartości

określonych jako kryteria zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia albo zgłoszenia w przepisach wydanych na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe;

- 15) kondensatory elektrolityczne (wysokość > 25 mm, średnica > 25 mm lub proporcjonalnie podobne wielkości).
2. Z częściami składowymi zużytego sprzętu postępuje się w następujący sposób:
- 1) z lamp elektronopromieniowych – należy usunąć osłonę fluorescencyjną;
 - 2) z urządzeń zawierających gazy zubożające warstwę ozonową lub mające potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15, w tym gazy znajdujące się w piankach oraz obwodach chłodzących – gazy należy właściwie odessać i odpowiednio oczyścić, zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263, z późn. zm.);
 - 3) z gazowych lamp wyładowczych – należy usunąć rtęć.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zwany dalej „projektem ustawy”, został opracowany na podstawie przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 17 września 2013 r. założeń projektu ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Projekt ustawy wdraża postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE), zwanej dalej „dyrektywą 2012/19/UE”.

Projektowana ustawa zastępuje ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Rozdział 1 projektowanej ustawy określa jej zakres przedmiotowy, przyjęte na jej potrzeby definicje poszczególnych określeń oraz sprawy wspólne dla całej ustawy. Projektowana ustawa określa:

- 1) wymagania, jakim powinien odpowiadać sprzęt elektryczny i elektroniczny,
- 2) zasady postępowania ze zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym w sposób zapewniający ochronę zdrowia i życia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju,
- 3) zasady prowadzenia działalności gospodarczej przez organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- 4) zasady przemieszczania używanego sprzętu elektrycznym i elektronicznym.

Przepisów projektowanej ustawy nie stosuje się do:

- 1) sprzętu służącego ochronie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonego wyłącznie do celów wojskowych,
- 2) sprzętu zaprojektowanego i zainstalowanego, jako część składowa urządzenia niebędącego sprzętem, który może spełniać swoją funkcję tylko, jako część składowa tego urządzenia,
- 3) żarówek żarnikowych,
- 4) sprzętu przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną,
- 5) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych,
- 6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem sprzętu, który nie jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako ich część składowa, rozumianych jako

wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:

- a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez wykwalifikowany personel,
 - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem,
- 7) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji typu elektrycznych pojazdów dwukołowych,
 - 8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe,
 - 9) sprzętu przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe,
 - 10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych, które mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy,
 - 11) odpadów promieniotwórczych w rozumieniu art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE załącznik nr 1 i 3 do projektu ustawy określa:

- 1) grupy sprzętu elektrycznego i elektronicznego stosowane do 31 grudnia 2018 r.,
- 2) grupy sprzętu elektrycznego i elektronicznego stosowane od 1 stycznia 2019 r.

Tym samym do końca 2018 r. będzie funkcjonował dotychczasowy „zamknięty” wykaz sprzętu elektrycznego i elektronicznego określony w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Od 2019 r. wykaz sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem stosowania ustawy zostanie „otwarty”, czego konsekwencją będzie uznanie za sprzęt elektryczny i elektroniczny każdego urządzenia spełniającego definicję sprzętu w rozumieniu projektowanej ustawy i niewyłączonego z zakresu jej stosowania.

W sprawach dotyczących postępowania ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym stanowiącym odpady promieniotwórcze będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia

29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, natomiast w sprawach baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów – ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach.

Przepisy projektowanej ustawy stosuje się do:

- 1) wprowadzających sprzęt elektryczny i elektroniczny,
- 2) zbierających zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny,
- 3) prowadzących zakłady przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- 4) prowadzących działalność w zakresie recyklingu oraz w zakresie innych niż recykling procesów odzysku,
- 5) organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- 6) użytkowników sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- 7) podmiotów organizujących przemieszczanie oraz dokonujących przemieszczania używanego sprzętu,
- 8) autoryzowanych przedstawicieli.

W stosunku do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym projektowana ustawa obejmuje, zgodnie z art. 17 dyrektywy 2012/19/UE, zakresem swojej regulacji nową grupę podmiotów, jakimi są autoryzowani przedstawiciele. Zgodnie z projektowanymi przepisami autoryzowanym przedstawicielem w Polsce będzie organizacja odzysku i recyklingu sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Autoryzowany przedstawiciel będzie przejmował wszystkie obowiązki wprowadzającego sprzęt określone projektowaną ustawą. W konsekwencji tego projektowana ustawa przewiduje, że do autoryzowanych przedstawicieli stosuje się przepisy dotyczące wprowadzających sprzęt oraz wprowadza do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zmiany zgodnie, z którymi wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela będzie zwalniało wprowadzającego sprzęt od obowiązku uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 tej ustawy, a w przypadku wprowadzającego sprzęt, który wyznaczy autoryzowanego przedstawiciela będąc już wpisanym do tego rejestru wymóg wyrejestrowania się z niego.

Projektowana ustawa zawiera definicję szeregu określeń ustawowych, w szczególności określeń objętych regulacją art. 3 dyrektywy 2012/19/UE. W tym zakresie należy zwrócić uwagę na definicję wprowadzającego sprzęt rozumianego, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. f dyrektywy 2012/19/UE, jako każdą osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę

sprzedaży, w tym środki porozumiewanie się na odległość:

- a) ma siedzibę w państwie członkowskim i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
- b) ma siedzibę w państwie członkowskim i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt wytworzony przez innych dostawców; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeśli na sprzęcie widnieje znak firmowy producenta, jak przewidziano w lit. a,
- c) ma siedzibę w państwie członkowskim i wprowadza do obrotu w tym państwie członkowskim w ramach swojej działalności sprzęt z państwa trzeciego lub z innego państwa członkowskiego lub
- d) sprzedaje sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe w państwie członkowskim i ma siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim,

Za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się nikogo, kto realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansowania, chyba że jednocześnie działa jako producent w rozumieniu lit. a-d.

Definicja ta odbiega od definicji wprowadzającego sprzęt w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w tym wdrażanej tą ustawą dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. L 37 z 13.02.2003, str. 34, z późn. zm.). Określone w projekcie ustawy definicje „zakładu przetwarzania” oraz „zbierającego zużyty sprzęt” również odbiegają od dotychczasowych rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Są one dostosowane do obowiązującego stanu prawnego (ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach) oraz faktycznego (zgodnego z faktycznie wykonywaną przez te podmioty działalnością). I tak przez:

- 1) zakład przetwarzania – rozumie się instalację, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, który posiada stosowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami,

- 2) zbierającego zużyty sprzęt – rozumie się podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytego sprzętu, który posiada stosowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami.

Rozdział 2 projektowanej ustawy dotyczy rejestru prowadzonego na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zawiera on przepisy określające, że wskazani w nich przedsiębiorcy są obowiązani do uzyskania wpisu do omawianego rejestru na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przepisy art. 16 dyrektywy 2012/19/UE wskazują na harmonizację rejestrów prowadzonych w państwach członkowskich UE pod względem zawartości, formatu oraz częstotliwości przekazywania informacji przez przedsiębiorców wprowadzających sprzęt do krajowych rejestrów. Projektowana ustawa nie reguluje materii związanej z prowadzeniem rejestru dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą objętą jej zakresem, ponieważ została ona określona w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zgodnie z art. 49 tej ustawy, marszałek województwa prowadzi rejestr podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, co umożliwi wpisywanym do niego podmiotom wprowadzanie informacji odzwierciedlających ich działalność w formie elektronicznej (on-line). Ponadto, w rejestrze udostępnione będą odnośniki do stron internetowych rejestrów prowadzonych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w celu ułatwienia rejestracji wprowadzającym sprzęt elektryczny i elektroniczny w całej Unii Europejskiej. Obecnie przedsiębiorcy wymienieni w rozdziale 2 projektu ustawy, poza nową grupą, jaką stanowią autoryzowani przedstawiciele, są wpisywani, do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Rozdział 3 projektowanej ustawy określa obowiązki wprowadzających sprzęt. Wprowadzający sprzęt inny niż zaliczony do grupy sprzętu nr 3 określonej w poz. 2 załącznika nr 1 do projektowanej ustawy może wykonywać te obowiązki samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejmuje obowiązki wprowadzającego sprzęt na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Dyrektywa 2012/19/UE jest oparta na zasadzie rozszerzonej odpowiedzialności producenta,

czyli w tym przypadku wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt elektryczny i elektroniczny. Zgodnie z tą zasadą, wprowadzający sprzęt jest nie tylko odpowiedzialny za powstające w procesie produkcyjnym odpady, ale również za odpady powstałe po zużyciu wytworzonych przez niego produktów (zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny). Mając na uwadze art. 12 i art. 13 dyrektywy 2012/19/UE, projektowana ustawa nakłada na wprowadzającego sprzęt:

- 1) przeznaczony dla gospodarstw domowych – obowiązek zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierającego zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych,
- 2) inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych – obowiązek zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

Rozdział 5 projektowanej ustawy określa materię związaną z zabezpieczeniem finansowym wnoszonym przez wprowadzających sprzęt. Zabezpieczenie finansowe jest wnoszone przez wprowadzających sprzęt, wprowadzających do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, którzy samodzielnie organizują i finansują odbieranie od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzanie zużytego sprzętu. Marszałek województwa w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe będzie dokonywać jego rozliczenia. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych poziomów zbierania, odzysku lub recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia tej opłaty. Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wskaże w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, że osiągnął wymagane poziomy zbierania, odzysku i recyklingu, w tym przygotowania do ponownego użycia, zużytego sprzętu marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego. Jeżeli natomiast wprowadzający sprzęt wniesie zabezpieczenie finansowe w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego

w wysokości wynikającej z różnicy między środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową. Projektowana ustawa określa też, że jeżeli wprowadzający sprzęt zawrze umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego po wniesieniu zabezpieczenia finansowego marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego zabezpieczenia finansowego za rok, w którym umowa ta została zawarta.

Przepisy dotyczące zabezpieczenia finansowego stanowią wdrożenie postanowień art. 12 dyrektywy 2012/19/UE. Zgodnie z art. 12 ust. 3, państwa członkowskie zostały zobligowane do zapewnienia, aby wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny dostarczył gwarancję, że gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym zostanie sfinansowane. Gwarancja ta ma zapewnić sfinansowanie czynności polegających na zbieraniu (w przypadku projektowanej ustawy – na odbieraniu od zbierających zużyty sprzęt) oraz przetwarzaniu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Z wymogu tego będzie zwolniony wprowadzający sprzęt, który realizuje ww. obowiązek za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Wykonywanie określonego w art. 19 projektowanej ustawy obowiązku organizowania i finansowania odbierania od zbierającego zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny oraz jego przetwarzania za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest traktowane, jako gwarancja, o której mowa w art. 12 ust. 3 zdanie piąte dyrektywy 2012/19/UE, tj. gwarancja mająca formę uczestnictwa wprowadzającego sprzęt we właściwych programach finansowania gospodarowania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Rozdział 6 projektowanej ustawy zawiera przepisy nakładające na użytkowników sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych obowiązek przekazania zużytego sprzętu zbierającemu zużyty sprzęt. Określa też, komu należy przekazać zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zasady, na jakich odbywa się jego przekazanie oraz obowiązki dystrybutorów, prowadzącego punkt serwisowy i zbierającego zużyty sprzęt. Projektowana ustawa przewiduje też możliwość wywozu zużytego sprzętu z terytorium kraju przez zbierającego zużyty sprzęt w celu poddania go przetwarzaniu. Wywóz zużytego sprzętu odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w

załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów. W takim przypadku zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do wydania wprowadzającemu sprzęt zaświadczenia potwierdzającego przetworzenie zużytego sprzętu za poprzedni rok kalendarzowy.

Przepisy rozdziału 7 i 8 projektowanej ustawy określają obowiązki prowadzących zakład przetwarzania, prowadzących działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzących działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, w tym w zakresie sporządzania, przekazywania i przechowywania przez te podmioty, odpowiednio, zaświadczeń o zużytych sprzęcie, zaświadczeń potwierdzających recykling oraz zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku. Zaświadczenie o zużytych sprzęcie jest wydawane przez prowadzącego zakład przetwarzania wprowadzającemu sprzęt, z którym ma on zawartą umowę w terminie do dnia 15 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

Zaświadczenia potwierdzające recykling oraz zaświadczenia potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku są wydawane prowadzającemu zakład przetwarzania w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wydanie.

Projektowana ustawa (rozdział 7) określa, zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE, sposób prowadzenia przez zakład przetwarzania demontażu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Zgodnie z art. 8 ust. 5 dyrektywy 2012/19/UE do celów ochrony środowiska państwa członkowskie mogą ustanowić minimalne standardy jakości dla przetwarzania zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Decyzja o wdrożeniu tych postanowień w przepisach krajowych została pozostawiona państwom członkowskim Unii Europejskiej. Tym samym mając na uwadze, że demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu jest jednym z etapów przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego należy zaznaczyć, że minimalne standardy przetwarzania zużytego sprzętu mogą być określone w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zgodnie z art. 33 ust. 3 tej ustawy, minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dla określonych procesów przetwarzania, z wyjątkiem składowania odpadów i termicznego przekształcania odpadów, oraz wymagania dla odpadów powstających w wyniku tych procesów, kierując się zapobieganiem zagrożeniom dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska, a także zapobieganiem nieprawidłowościom przy

przetwarzaniu odpadów.

Rozdział 9 projektowanej ustawy określa sprawy dotyczące utworzenia organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzenia przez nie działalności gospodarczej. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez wprowadzających sprzęt lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze w celu realizacji określonych w ustawie obowiązków wprowadzających sprzęt. Przejęcie tych obowiązków przez organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego następuje na podstawie umów. Zgodnie z projektowaną ustawą organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego będą wykonywać działalność gospodarczą w tzw. formie not for profit, przeznaczając cały dochód uzyskany z jej wykonywania na cele statutowe, w tym bez wypłaty dywidendy dla akcjonariuszy. Nie będą one również miały możliwości stosowania uproszczonych zasad rachunkowości. Należy zaznaczyć, że zadaniem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest organizowanie i przetwarzanie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych. Działania te są finansowane przez wprowadzających sprzęt. Tym samym środki finansowe przekazane organizacjom odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przez wprowadzających sprzęt winny, zgodnie z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, finansować zagospodarowanie zużytego sprzętu, a nie być przeznaczane są w dużym stopniu na wypłatę dywidend. Należy też zaznaczyć, że proponowane rozwiązanie w zakresie działalności tych organizacji jest nowym rozwiązaniem, nieprzewidzianym w obecnej ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Mając jednak na uwadze występującą na rynku gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym „szarą strefę” koniecznym wydaje się przekształcenie organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego w podmiot zaufania publicznego, skoncentrowany wyłącznie na realizacji obowiązków określonych projektowaną ustawą. Zwarzywszy na „szarą strefę”, gdzie przetworzenie odpadów potwierdzone jest fikcyjnymi dokumentami, bez rzeczywistej ilości zebranego zużytego sprzętu, w konsekwencji, czego część zużytego sprzętu omija system gospodarki zużytym sprzętem i tym samym zaniża masę odpadów, które należy poddać procesom odzysku i recyklingu, tak wysokie zyski należy uznać za nieuzasadnione i skłaniające inne podmioty do działań niezgodnych z prawem. Wydaje się, że podmioty uzyskujące dochody przez obrót fałszywymi dokumentami nie mają powodów do organizowania faktycznego i sprawnego systemu zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu. Mając na uwadze powyższe

stwierdzić należy, że wobec nieprawidłowości w systemie gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym konieczna jest zmiana statusu organizacji odzysku tak, aby jej dochód przeznaczony był na prawidłowe zorganizowanie systemu zagospodarowania tych odpadów a nie tylko na zakup dokumentów potwierdzających przetworzenie zużytego sprzętu i wypłaty dywidendy dla akcjonariuszy. Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Biorąc pod uwagę wskazane wyżej argumenty uzasadniające potrzebę wprowadzenia takiej regulacji stwierdzić należy, że zmiana statusu organizacji odzysku jest konieczna ze względu na ochronę środowiska i zdrowie ludzi. Większość zużytego sprzętu zawiera niebezpieczne substancje, w szczególności: rtęć, freon, ołów, związki bromu, PCB. Nieprawidłowe zagospodarowania tych odpadów lub w ogóle jego brak może powodować przenikanie do gleby, wód gruntowych czy powietrza tych substancji, co spowoduje zanieczyszczenie środowiska naturalnego, a tym samym stanowić będzie zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt. Ograniczenia te nie naruszają istoty wolności i praw określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazanie w projekcie ustawy, że organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego prowadzą działalność w formie not for profit jest uzasadnione i niezbędne dla ochrony interesu publicznego, jakim niewątpliwie jest ochrona środowiska, oraz nie stoi w sprzeczności z postanowieniami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 10 projektowanej ustawy określa zasady ponoszenia, w tym obliczania, oraz zwalniania z obowiązku wnoszenia opłaty produktowej. Wprowadzający sprzęt, który nie wykona obowiązku określonego w art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1, będzie obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) zbierania;
- 2) odzysku;
- 3) recyklingu.

Jeżeli łączna wysokość opłaty produktowej za daną grupę sprzętu nie przekroczy 50 zł, wprowadzający sprzęt nie będzie wносить opłaty. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pomimo ciężącego

obowiązku, nie wniosą opłaty produktowej albo wniosą opłatę niższą od należnej, marszałek województwa ustali, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej. W przypadku natomiast niewykonania tej decyzji marszałek województwa ustali, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej. Wpływy z tytułu opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych będą gromadzone na odrębnym rachunku bankowym marszałka województwa i przekazywane do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Rozdział 11 projektowanej ustawy określa zasady przemieszczania używanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest on zużytym sprzętem, zgodnie z art. 23 ust. 2 i załącznikiem VI dyrektywy 2012/19/UE. Do używanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego uznanego za zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny będą miały zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

Projektowana ustawa (rozdział 12 i 13) określa obowiązki przedsiębiorców prowadzących działalność objętą zakresem jej regulacji w zakresie sprawozdawczości oraz obowiązki organów administracji publicznej. Wprowadzający sprzęt, autoryzowani przedstawiciele, zbierający zużyty sprzęt, prowadzący zakład przetwarzania, prowadzący działalność w zakresie recyklingu, prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, będą obowiązani do sporządzenia rocznego sprawozdania, na zasadach i w trybie określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego będzie natomiast obowiązana do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w dodawanym do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach przepisie art. 74a.

Projektowana ustawa stanowi, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska, co najmniej raz w roku, przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania oraz sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym. Kontrolę przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 38 będzie sprawować Inspekcja Handlowa.

Projektowana ustawa, wdrażając postanowienia art. 16 ust. 5 dyrektywy 2012/19/UE, określa

również, że minister właściwy do spraw środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o wykonywaniu ustawy zawierające w szczególności informacje o:

- 1) masie i grupie sprzętu wprowadzonego do obrotu,
- 2) masie przygotowanego do ponownego użycia oraz poddanego recyklingowi zużytego sprzętu w okresie sprawozdawczym,
- 3) masie wywiezionego z terytorium kraju zebranego zużytego sprzętu.

Sprawozdanie będzie przekazywane Komisji Europejskiej co trzy lata, w terminie 9 miesięcy od końca trzyletniego okresu, którego dotyczy.

W rozdziale 14 projektowanej ustawy zostały zamieszczone regulacje dotyczące przepisów karnych i administracyjnych kar pieniężnych. Projektowana ustawa zmienia dotychczasowy reżim odpowiedzialności za naruszenie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Za naruszenia przepisów, za które obecnie grozi kara grzywny projektowana ustawa przewiduje administracyjne kary pieniężne. Oznacza to tym samym, że do rozpoczętych przed dniem wejścia w życie a niezakończonych postępowań w tych sprawach będą miały zastosowanie przepisy art. 5 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Projektowana ustawa przewiduje za poszczególne naruszenia administracyjne kary pieniężne w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.

W rozdziale 15 projektowanej ustawy zostały zawarte zmiany w:

- 1) w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska,
- 2) w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 3) w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- 4) w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,
- 5) w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej,
- 6) w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 7) w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 8) w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach,
- 9) w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Zmiany te są konsekwencją wprowadzenia do porządku prawnego projektowanej ustawy.

W rozdziale 16 projektowanej ustawy zostały zamieszczone przepisy przejściowe,

dostosowujące i końcowe, w tym dotyczące spraw związanych z rejestrem autoryzowanych przedstawicieli. Rejestr ten będzie prowadzony przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i będzie stanowić integralną część rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów rozdziału 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Dlatego też projektowana ustawa, zawiera rozstrzygnięcia odpowiadające rozwiązaniom przyjętym w tych przepisach. Przykładowo, określony w projekcie ustawy sposób ustalania numeru rejestrowego oraz wysokości stawek opłaty rejestrowej i opłaty rocznej jest zgodne z rozwiązaniami przyjętymi odpowiednio w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 5 czerwca 2009 r. w sprawie sposobu ustalania numeru rejestrowego (Dz. U. Nr 92, poz. 760) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej (Dz. U. Nr 236, poz. 1649).

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie podlega również obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom lub organom Unii Europejskiej stosownie do § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy znajduje się w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 114 projektowanej ustawy wejdzie ona w życie w dniu 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem przepisów art. 101 pkt 20, które wejdą w życie z dniem 24 stycznia 2016 r. Proponowany termin wejścia w życie art. 101 pkt 20 projektowanej ustawy, zmieniającego art. 400k ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jest konsekwencją obecnych przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tj.:

- 1) art. 207 pkt 14, zmieniającego między innymi, objęty przedmiotem regulacji projektowanej ustawy, przepis pkt 5 w art. 400k ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 2) art. 253 pkt 2, zgodnie, z którym zmieniane przepisy art. 400k ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (24 stycznia 2016 r.).